

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 78 - listopad 2014

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**BIVOJ A KANEC
V MUZEU KNIHY
STR. 38**

PÁR SLOV ÚVODEM

Nový školní rok se právě přehoupl do svého druhého čtvrtletí a před vámi leží sedmdesáté osmé číslo Puclíka. Redakci máme po odchodu našich loňských deváťáků sice trochu prořídlou, ale zdá se, že se s úkoly dokáže porvat. Připravili jsme pro vás tedy takový stručný přehled nejdůležitějších událostí a akcí, které naši školou od září profrčely.

Dotkneme se například podzimních exkurzí, kterých letos rozhodně nebylo málo, připomeneme sběrové výsledky, díky kterým jsme mohli udělat další dobrý skutek v podobě finančního daru postiženým dětem, budeme pátrat po snech, které se nám v noci honí hlavou... Samozřejmě nebudou chybět ani pravidelné rubriky a články na pokračování, na které už jste si dávno zvykli.

No a pak se budeme společně těšit. Máme před sebou třetí ročník bowlingového turnaje, čeká nás turnaj v piškvorkách, vánoční diskotéka, školní ježíšek... Ono se to totiž nezdá, ale rok se rychle chýlí ke konci a kolem Vánoc bývá u nás ve škole - i díky Puclíkovi - pořádně živo...

Ale teď už přejeme příjemné počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **20. 11. 2014** Turnaj v bowlingu
6.-9. ročník, Penzion Vrchovina
- **10. 12. 2014** Turnaj v elektronických piškvorkách
4.-9. ročník, učebny výpočetní techniky
- **15. 12. 2014** Mobilní planetárium
5.-6. ročník, tělocvična
- **16. 12. 2014** Vánoční diskotéka s Puclíkem
4.-9. ročník, kulturní dům
- **17. 12. 2014** Filmové představení Tři bratři
1.-5. ročník, kulturní dům
- **20. 12. 2014** Začátek vánočních prázdnin

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Nový školní rok a s ním i nový rozvrh hodin s sebou čas od času přinese i nejednu kuriózní situaci. V 8.C si hned v září Michal Vago spletl úterní rozvrh a v domnění, že příští hodinu budou mít zeměpis, v klidu mazal ve třídě tabuli. Dělal to tak pečlivě a zapáleně, že si ani nevšiml, že se spolužáci postupně ze třídy vytratili a odešli do výpočetky, kterou podle rozvrhu měli opravdu mít. Michal domazal, všiml si, že je ve třídě sám, tak popadl věci a běžel do interaktivní učebny, kde podle něj měli mít ten zeměpis. Jenže tam nikdo. Bylo mu to divný, tak přeběhl do druhé interaktivky - ale tam taky nic. Mezitím už byl ve výpočetce pan učitel Smékal lehce nervózní, že mu chybí jeden žák, a tak vyslal rychlého zvěda, aby se po Michalovi podíval. Ten si ale nakonec poradil sám - vzal telefon, zavolal do třídy Tomáši Chudobovi, zjistil, kde všichni jsou, a vítězoslavně vrátil do počítačovky. Ještěže máme ty mobilní telefony, jinak bychom byli úplně a doslova ztraceni ☺...
- Dva výtečníci z 5.A - Richard Bílý a Jarda Starý - se o neděli pustili na záchodě do vodní bitvy, čímž onu místnost prakticky změnili na bazén. Jenže měli smůlu - načapala je u toho paní učitelka Svobodová, která měla v tu chvíli dozor. No a pak už události dostaly rychlý spád. Hošani museli jít vyhledat paní uklízečku, ta je vybavila kbelíkem a hadrem, paní učitelka Svobodová jim nadiktovala správný pracovní postup a potom už jen dohlížela, jak chlapci šůrují podlahu. Pravda, netvářili se u toho zrovna šťastně, ale výsledek byl perfektní. Podlaha se jen svítila a hoši se důvěrně seznámili s kýblem a hadrem. Taková známost se do života určitě hodí...
- Nový módní trend vnesl do 8.A Václav Trödler. Nosí totiž do školy plavky a la Borat (známý americký komik). Jsou jedovatě zelené a typicky přiléhavého boratovského stylu (pro nezasevěné - skládají se pouze ze dvou kšand a malého kusu látky, který kryje to nejdůležitější ☺). Vašek si jich sice velmi váží, ale protože není žádný lakomec, o přestávkách je půjčuje i svým spolužákům. V 8.A to prostě frčí ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Cesta k volbě povolání	3
▪ Turnaj v bowlingu	4
▪ Školní rok v číslech	5
▪ Afrika - jiný svět	6
▪ Jíme také očima	7
▪ Anketa	8
▪ Jak se vám u nás líbí?	9
▪ Sloupečky	10
▪ Kaštany s rekordem	11
▪ Vyzvídali jsme... ..	12
▪ Adopce na dálku	20
▪ Dobré sběrové našlápnutí	21
▪ Na strakáčích v Radešínské Svratce	22
▪ Kam teď?	23
▪ Ekofanda	24
▪ Pomoc není jen prázdné slovo	31
▪ Tajemná prehistorie	32
▪ Žákovská knihovna	34
▪ Pavučinkový výlet	36
▪ Naše exkurze byly super	38
▪ Sportovní odpoledne 8. tříd	40
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	41

CESTA K VOLBĚ POVOLÁNÍ

Před žáky devátých, ale i osmých tříd stojí složité rozhodování - kterým směrem se vydat při volbě své střední školy a s tím souvisí také otázka čím bych chtěl v pracovním životě být... Učitelé naší školy ve spolupráci se zemědělským podnikem PROAGRO Radešínská Svratka a Krajem Vysočina jim představili jednu z mnoha možností, které mají.

11. listopadu 2014 se všechny 8. třídy vypravily do Radešínské Svratky. První část programu se odehrávala v kulturním domě, před nímž nás transparentem vítala děvčata z 8.C ☺. Po úvodním proslovu předsedy představenstva ing. Jaroslava Michala, ve kterém nás seznámil s činností tohoto zemědělského podniku, následovala prezentace zemědělské činnosti Kraje Vysočina. Žáci museli nejen poslouchat, ale i odpovídat na více či méně záladné otázky. Správné odpovědi však byly v závěru odměněny drobnými cenami, které si odnesl např. Vojtěch Hadač, Jaroslav Král či Pavel Vítek.

V další části dopoledne jsme vyrazili ve slušivých igelitových návlecích na prohlídku jednotlivých provozů družstva. Prohlédli jsme si bioplynovou stanici, která nejen dodává proud do elektrické sítě, ale vytápí i prostory družstva a také suší dřevo. Velmi nás zajímala živočišná výroba, která se specializuje na chov českého strakatého skotu. Jedna skupina byla svědkem malého zázraku v podobě narození telátka. Kluci si samozřejmě užívali při prohlídce jednoho z nejmodernějších traktorů, při které si také mohli sednout za volant. Závěrem jsme si pochutnali na výborném obědě.

Teď je již jen na vás, zda si budete chtít zvolit jako svůj obor zemědělství, které dnes potřebuje nejen ty, kteří milují zvířata a traktory, ale i ty, kteří dávají přednost práci s počítačem (vždyť i ty kravičky jsou napojeny na počítač ☺), rozumí účetnictví či dokáží hledat nové moderní postupy.

Poděkování patří všem pracovníkům, kteří se nám na exkurzi věnovali, a také paní zástupkyni Mgr. Jaroslavě Librové, která exkurzi zajistila. Žákům devátých tříd přejeme šťastnou volbu při výběru budoucího povolání...

PROAGRO
RADEŠÍNSKÁ SVRATKA a.s.

*Mgr. Jaroslava Hnízdilová
Mgr. Erika Oravcová
Mgr. Renata Slámová*

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA
NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ
VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124**

ŠKOLNÍ ČASOPIS

PUCLÍK

POŘÁDÁ PRO ŽÁKY 6.-9. TŘÍD

TURNAJ V BOWLINGU

12.00 - 6. ROČNÍK

13.00 - 7. ROČNÍK

14.00 - 8. ROČNÍK

15.00 - 9. ROČNÍK

20. 11. 2014

**PENZION
VRCHOVINA**

**UZÁVĚRKA PŘIHLÁŠEK
18. 11. 2014**

**KAŽDÁ TŘÍDA MŮŽE PŘIHLÁSIT JEDNO SMÍŠENÉ
ČTYŘČLENNÉ DRUŽSTVO + JEDNOHO NÁHRADNÍKA**

PŘIHLÁŠKY PŘIJÍMÁ PAN UČITEL SMÉKAL - KABINET VÝPOČETNÍ TECHNIKY

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění	náhradní tř. učitel
1.A	Markéta Součková	11	9	20	přístavba	M. Budíková
1.B	Marie Budíková	10	9	19	přístavba	M. Součková
2.A	Miroslava Kotovicová	11	8	19	přístavba	M. Ondráčková
2.B	Markéta Ondráčková	9	9	18	přístavba	M. Kotovicová
3.A	Jaroslava Truksová	15	9	24	přístavba	V. Buchtová
3.B	Viera Buchtová	15	8	23	přístavba	J. Truksová
4.A	Pavla Sedláková	10	14	24	hl. budova	I. Fousková
4.B	Ivana Fousková	15	10	25	hl. budova	P. Sedláková
5.A	Pavčina Poláčková	12	18	30	hl. budova	D. Machová
5.B	Dita Machová	16	14	30	hl. budova	P. Poláčková
6.A	Radka Havlíčková	9	16	25	hl. budova	M. Jurek
6.B	Ivona Kovačičová	10	12	22	hl. budova	J. Klementová
6.C	Jana Klementová	9	12	21	hl. budova	I. Kovačičová
7.A	Jaroslava Gregorová	15	9	24	hl. budova	D. Svobodová
7.B	Monika Pinterová	13	11	24	hl. budova	R. Slámová
7.C	Miroslav Sláma	9	15	24	hl. budova	M. Slámová
8.A	Erika Oravcová	14	7	21	hl. budova	J. Matoušková
8.B	Jitka Matoušková	10	9	19	hl. budova	E. Oravcová
8.C	Renata Slámová	9	12	21	hl. budova	M. Pinterová
9.A	Martina Janíčková	13	11	24	hl. budova	P. Smékal
9.B	Eva Ficová	15	11	26	hl. budova	J. Hnízdilová
9.C	Marcela Slámová	15	10	25	hl. budova	J. Gregorová
1. stupeň		124	108	232	10 tříd	
2. stupeň		141	135	276	12 tříd	
CELKEM		265 chlapců	243 dívek	508 žáků	22 tříd	

Počet učitelů: **32**

Počet vychovatelů školní družiny: **3**

Ostatní zaměstnanci: **7**

Ve středu 24. září 2014 byly 4.-9. třídy naší školy na dvouhodinovém pořadu s názvem Afrika – jiný svět, který pro nás připravil známý cestovatel a fotograf Václava Špillar a jeho rodina. Ráno jsme se sice sešli ve škole, ale prakticky hned jsme pak vyrazili do kulturního domu, kde se tento program konal...

Nejdříve nás pan Špillar přivítal a seznámil s trasou jejich putování. Se svojí ženou a synem procestoval jižní Afriku od Kapského Města v Jihoafrické republice, odkud dál pokračoval směrem na sever do Namibie, Angoly a zpět přes Botswanu do Jihoafrické republiky.

Pan Špillar nám ukázal krásy jižní Afriky na svých úžasných fotkách. Měli jsme možnost vidět mnoho zajímavých lokalit a národních parků, např. oblast Cedrových hor, národní park u řeky Orange, poušť Kalahari a její národní park s divokou africkou zvěří, kaňon řeky Fish River v Namibii či národní park Namib uprostřed stejnojmenné pouště, kde leží nejvyšší písečné duny světa. Dále na sever je při jejich cestách čekala oblast vulkanických kopců a nejvyšší namibijská hora.

Při své cestě se setkali s mnohými druhy zvířat - slonů, žiraf, gepardů, lvů, antilop či přímorožců. Projekci fotografií pan Špillar prokládal velmi

zajímavým a poutavým vyprávěním a my se dozvěděli spoustu zajímavých zážitků, třeba o tom, jak ho bodnul štír nebo jak málem přenocovali mezi krokodýly.

Na konci programu jsme si mohli vyzkoušet pomocí otázek naši pozornost a vyhrát

zajímavé časopisy o cestování a přírodě. Ti, co nevyhráli, ale odcházet s prázdnou nemuseli, protože měli možnost koupit si pohled nebo knížku.

Z kulturního domu všichni odcházeli zpět do školy v dobré náladě a s hlavou plnou krásných dojmů...

JÍME TAKÉ OČIMA

Již ve starém Římě věděli, že krásně nazdobené pokrmy spustí ve všech strážnících nezaměnitelnou reakci – začnou se jim sbíhat sliny... To také potvrdila akce, která proběhla 25. září 2014 v jídelně naší školy...

V průběhu sto padesáti minut se tu vystřídalo za asistence třídních učitelek 1. stupně, členů Ekotýmu, rodičů a ostatních zájemců na 180 žáků, kteří si z připravených surovin nejen vykouzlili, ale také ochutnali ovocného ježka, zeleninovou housenku, paprikovou slunečnici nebo sýrovou plachetnici. Akce proběhla díky grantovému programu Kraje Vysočina a všem, kteří se na ní podíleli, patří velký dík...

Mgr. Pavlína Poláčková

ANKETA

TENTOKRÁT O SNECH

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Sny jsou v podstatě dvojí. Jedny si sníme a hýčkáme v naší mysli zcela dobrovolně a při plném vědomí a tajně toužíme po tom, aby se jednou staly skutečností. No a ty druhé sny se nás na nic neptají, přicházejí samy v době, kdy spíme, a někdy nás dovedou i pěkně vyděsit nebo potrápit. Občas si po probuzení dokážeme zdůvodnit, proč se nám určitý sen asi zdál, u jiných snů souvislost s naším životem nenajdeme vůbec. Některé sny se dokonce vícekrát opakuji... Naše anketa tentokrát zkoumala, co se zdá právě vám...

- 1. otázka:** Zdají se vám sny o škole?
- 2. otázka:** Máte nějaký oblíbený sen, který se třeba opakuje?
- 3. otázka:** Míváte noční můry?
- 4. otázka:** Vyplnil se vám nějaký sen, který se vám zdál?

ŽÁCI

Honza Lukeš, 7.A

1. Ano, o vstávání a že dostanu kulu ☺.
2. Ne, sny si moc nepamatuju.
3. Proč bych je mívával?
4. Zapomínám.

Honza Hájek, 7.C

1. Jo a blbý.
2. Ne.
3. Jo, z ankety ☺.
4. Jo, ale neřeknu ☺.

Kristýna Jíchová, 7.B

1. Žádný.
2. Ano, mám a líbí se mi, ale neřeknu ☺.
3. Jo, strašidelný.
4. Jo, dostala jsem psa.

Andrea Kotovicová, 8.A

1. Ne.
2. Jo, o jednom klukovi ☺.
- 3.. Ne.
4. Ano, o tom klukovi ☺.

Anna Kosourová, 8.B

1. Ne.
2. Jo, nejmenuji.
3. Ne.
4. Jo, ale už jsem ho zapomněla.

Tomáš Chudoba, 8.C

1. Ano, strašidelný, že ve škole je bomba ☺.
2. Neopakují se mi sny.
3. Ano, o klaunech, kteří mě honí s nožem ☺.
4. Ne.

UČITELÉ

Ing. Dagmar Jaitnerová

1. Zdají se mi z vysoké školy – příběhy.
2. Asi ne.
3. Ne.
4. Asi ano.

Mgr. Renata Slámová

1. O vysoké, stále skládám dokola státní zkoušky ☺.
2. Ne.
3. Ne.
4. Ne, málokdy se mi něco zdá.

Mgr. Miroslav Sláma

1. Jednu dobu jsem míval sny, kdy jsem se budil v domněnání, že nemám stále hotovou zkoušku z matematiky na vysoké škole.
2. Nikdy se mi nezdál sen více než jednou. Občas se do nějakého vrátím, ale to už je jiný příběh ☺. Nemohu tedy říct, že mám nějaký sen oblíbený.
3. Noční můry nemám. Chodím spát po půlnoci a hned usnu.
4. Splnil. Je ale moc osobní o něm vyprávět. Nechám si ho s dovolením pro sebe ☺.

PaedDr. Miroslav Jurek

1. Často! Hledám třídu, někdo se mě zeptá a já neznám odpověď,....
2. Určitě, o prázdninách, nemusí se do školy ☺.
3. Ano, padám z výšky.
4. Tak napůl... Většinou jsou sny, co už se staly.

*Anketu připravily
Tereza Šebková, 8.C
Michaela Heralová, 8.C*

JAK SE VÁM U NÁS LÍBÍ?

*Tereza Šebková, 8.C
Michaela Heralová, 8.C*

Zeptali jsme se několika žáků, pro které je hlavní budova naší školy v letošním roce úplně novým působištěm, na jejich dojmy a pocity...

Otázky:

1. Jaké jsou tvoje pocity z nové školy?
2. Co se ti u nás líbí a co naopak ne?
3. Jak hodnotíš své nové spolužáky?
4. Která byla tvoje předchozí škola? Líbí se ti u nás víc ve srovnání s předchozí školou?

Tereza Benešová, 6.A

1. Pozitivní...
2. Nelíbí se mi jídelna a líbí se mi... kluci ☺.
3. Se všemi jsem si sedla.

4. Z Řečice a líbí se mi tu o hodně více.

Martin Blaha, 6.B

1. Zatím dobrý...
2. Líbí se mi tělocviky a nelíbí jako každému učení.
3. Asi kladně.
4. Z Radešínské Svratky a ne, bylo to tam lepší.

František Hrouda, 6.C

1. Dobře.
2. Nelíbí se mi šatny, jsou malé a líbí se mi naopak jídelna.
3. Jsou výborní.

4. Přešel jsem z dvojky a líbí se mi tu víc.

Vojtěch Šiška, 5.A

1. Dobrý je to, zatím...
2. Líbí se mi tu, když pani učitelka honí vosu a my ji se smíchem pozorujeme, a nelíbí se mi schody.
3. Někteří jsou přátelští a někteří ne...
4. Ze Zubří a skoro stejně.

Miloslav Vencálek, 5.B

1. Jo, dobrý.
2. Líbí se mi obědy a nelíbí učení.
3. Dobrý.

4. Slavkovice a... ají jo.

Adéla Křížová, 4.A

1. Dobře.
2. Líbí se mi schody, že jich tu je hodně, a nelíbí moc tříd.
3. Dobrý.
4. Z přístavby a je to tu lepší.

Denisa Vodičková, 4.B

1. Dobře.
2. Líbí se mi třída a nelíbí můj ukecaný spolužák Jirka.
3. Dobře.
4. Přístavba a jo.

SNY SLOUPEČKY

Tereza Šebková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Určitě se vám to už taky stalo - ležíte pod palmou na pláži, oči máte zabodnuté v blankytně modré obloze, slunce příjemně hřeje, z dálky tiše šumí moře a vy se oddáváte slastnému pocitu, že nic nemusíte... A vtom vám do ucha zařve budík, moře i palmy jsou rázem fuč, vy sedíte na posteli jako čerstvě vyoraná myš a s hrůzou zjišťujete, že je pondělí ráno a musíte do školy. Klasická ukázka krásného snu, který se ve zlomku sekundy rozplyne a vystřídá ho brutální realita všedního dne.

Zdají se vám sny? Určitě ano, každému se alespoň občas něco zdá. Jde jen o to, jestli se z toho snu člověk probudí dobře naladěný a s pusou od ucha k uchu, nebo jestli má hrůzou vlasy zježené ještě dvě hodiny po snídani. A jaké snění provází Terku s Darkou?

TERKA

Sny jsou rozhodně hodně zajímavá a hlavně záhadná věc. Když usneme, přestaneme mozek tolik namáhat (no, někdy ho nenamáháme ani ve dne ☺) a během spánku se všechny věci, co zažíváme nebo jsme zažili, všechna naše přání, naděje, podvědomé myšlenky a obavy slíjí dohromady a z nich se pak vytváří naše sny.

Já osobně bych sny rozdělila do třech kategorií. První z nich jsou sny, které nejsou většinou moc příjemné. Někdy jsou natolik živé, že nás doopravdy vyděsí a vylekají do takové míry, že se s hrůzou probudíme a nesmírně se nám uleví, když si uvědomíme, že to všechno byla jen ošklivá noční můra. Ani to nemusí být vždycky nějaké brutální a násilné sny.

Mě kupříkladu jednou vyděsil sen, ve kterém mi paní učitelka Ficová oznamuje, že mám čtyřku z matematiky, i když jsem věděla, že mám dostat dvojku! Opravdu byste nevěřili, jak to dokáže vyděsit! Taky nemám ráda takové sny, kdy bych chtěla utéct nebo se pohnout, abych něčemu unikla, ale prostě to nejde...

Jako další kategorii bych jmenovala zmatené sny. Sny, které nedávají žádný smysl a kombinují nekombinovatelné. Potkávají se v nich lidé, kteří by se nikdy potkat nemohli, a vy po probuzení jen vrtíte hlavou nad tím, jak mohl váš mozek vymyslet takové slátaniny. Za všechny jmenuju sen, který se mi zdál nedávno. Jela

jsem v něm se svou babičkou a osmiletou sestřenicí do Jihoafrické republiky. Já jsem z nich uměla nejlíp anglicky, bydlely jsme tam v hotelu, kde se najednou vynořila moje oblíbená zpěvačka, která mi nabídla, jestli si s ní nechci zahrát piškvorky!

Do poslední kategorie bych zařadila ty sny, které jsou pokaždé příjemné. Dějí se v nich věci, které si doopravdy přejete, a toužíte po tom, aby se staly. Nejhorší je pak ten moment, kdy otevřete oči a uvědomíte si: „Ach jo, proč to musel být jenom sen?“ Osobně jsem byla nejvíc naštvaná, když jsem se ocitla v realitě po snu, ve kterém jsem měla svatbu a na sobě úchvatné šaty.

Ale takové sny nás zase někdy mohou donutit k tomu, abychom si je (jsou-li uskutečnitelné) začali plnit. Neměli bychom je nechávat jen v naší fantazii, ale snažit se co nejvíc o to, aby se staly realitou.

Tak proč přestat snít, když jsme vzhůru ☺?

DARKA

I když jsou lidé, kteří o sobě tvrdí, že nemají žádné sny, v průběhu noci prý sní každý. Jen se nám někdy stane, že své sny takzvaně „zaspíme“, protože ještě upadneme do hlubokého spánku a sny si pak nepamatujeme.

I já mám období, kdy si připadám, že se mi zdá jeden sen za druhým, a pak zase období, kdy se mi sny asi zdají, ale nic si z nich nepamatuju.

Je zajímavé, že většině lidí (alespoň co jsem se ptala mezi svými kamarády) se nezdají nějaké moc příjemné sny, ze kterých by se ráno probudili do optimistické nálady, ale většinou sny zmatené (podle toho, co mozek po celém dni zkombinuje) nebo nepříjemné.

Když jsem byla úplně malá, tak vždycky, když se mi zdálo o hadech, si moje maminka hluboce povzdechla a šla už automaticky pro Acylpiryn a uvařit nějaký čaj, protože jsem pak do několika hodin dostala teplotu a onemocněla. Proč to tak bylo, to nevím. Asi proto, že jsem se těchto zvířat bála, a možná mi tak tělo signalizovalo, že je něco v nepořádku.

Do dospělosti mě pronásledují dva nepříjemné sny. První se týká toho, že jsem zkoušená z chemie a nic nevím. Je to totiž předmět, kde jsem neměla štěstí na učitele a dodnes z něj skoro nic (napsat vůbec nic je mi trapný...☺) nevím. Napadá mě snad jediná terapie, jak se ho

zbavit – kdyby kolegyně Jaitnerová dělala doučování pro dospělé ☺.

Další mojí noční můrou je sen, že jsem už velká, učím a pan ředitel přijde na to, že nemám poslední státnici na vysoké škole! Je z toho hrozný průšvih a já si ji musím dodělat. A tak tam stojím, potím se, nic nevím, snad ani na to, že Karel IV. založil univerzitu, bych si v tom snu nevzpomněla! Prostě – dějepisnej horor jak vyšitej ☺!

Je zvláštní, že už několikrát jsem měla i sen v angličtině, a musím říct, že na rozdíl od těch předešlých byl vždy pozitivní. Vždycky jsem se z něj vzbudila s pocitem, že jsem si vzpomněla na spoustu už polozapomenutých slovíček a mluvila jsem v něm jak „kniha“.

A tak mě napadá, že tohle bych mohla podporovat ☺. Před spaním cizojazyčná četba či sluchátka s nějakou hudební peckou do uší a... třeba se budu probouzet chytřejší a v lepší náladě ☺.

PS: Doufám, že tu státnici mám ☺!

KAŠTANY S REKORDEM

Mgr. Pavlína Poláčková

Gurmánská delikatesa, labužnická pochoutka nebo hezky česky mňamka. Tak by se dal charakterizovat úplně obyčejný kaštan - plod kaštanu koňského známého také pod názvem jírovec maďal...

A kdože si na něm bude pochutnávat? No přece nám již známé, v současné době téměř čtyřsethlavé stádo daňků, jelenů sika a muflonů v Oboře u Velkého Meziříčí. Nevím, jestli právě letos byla úroda kaštanů nějak výjimečná, každopádně u nás na škole se opravdu „urodilo“. Letošní kaštanový sběr byl v pořadí již třetí a co do počtu účastníků (53 žáků) i množství nasbíraných plodů - **1 290 kilogramů** - byl opravdu rekordní...

NEJLEPŠÍ SBĚRAČI:

Tereza Topinková	9.A	238 kg
Martin Skoumal	7.A	97 kg
Kateřina Kubcová	8.B	60 kg
Pavel Kubec	4.A	60 kg
František Tulis	5.B	52 kg
Adam Hanych	5.B	50 kg
Jakub Hanych	5.B	50 kg

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME

**JANA
LÁCHOVÁ**

- již osmnáct let stojí v čele slavkovické malotřídní školy
- je neuvěřitelné, co všechno dokáže stihnout, její den nemůže mít 24 hodin...
- má ráda všechny pohybové aktivity - jezdí na kole, na lyžích, cvičí, bruslí, plave, věnuje se vysokohorské turistice i sjíždění řek...
- chtěla by se dobře naučit anglicky, aby se bez problémů domluvila v zahraničí
- bravurně ovládá svůj sporák - peče skvělé buchty i vánoční cukroví, vyrábí domácí šťávy, ovocné přesnídávky, džemy, zavařuje...
- většinou ji potkáte ve sportovnějším oblečení, občas ale s vkusem oblékne i sukni nebo šaty
- moc by si přála, aby všichni v jejím okolí byli zdraví...
- na lidech si cení skromnosti a ochoty
- nemá ráda, když se někdo vyjadřuje vulgárně, a vadí jí lidi, kteří s nikým a ničím nesouhlasí...
- z domácích prací ji nejvíc nebaví mytí oken - a že jich doma má ☺...
- teplo, malebný ostrov, bílá pláž s korálovým útesem - to je její představa ideální dovolené
- je zkušenou cestovatelkou - navštívila spoustu evropských států a také země v Asii, Africe a na americkém kontinentu
- nejoblíbenější:

film	trilogie Slunce, seno...
skupina	Olympic
zpěvák	Tomáš Klus
kniha	Proč bychom se netopili od spisovatele Zdeňka Šmída
spisovatel	Stieg Larsson
jídlo	houby na všechny způsoby, boršč
barva	všechny s omezením černé

Jak dlouho pracujete na Základní škole ve Slavkovicích a odkdy stojíte v jejím čele?

Na naši školu jsem nastoupila v srpnu roku 1984 – po ukončení pedagogické fakulty, takže 30 let... Ve funkci ředitelky jsem byla od roku 1996 do roku 2003, kdy byla škola sloučena s 1. ZŠ v Novém městě na Moravě. Od toho roku jsem se stala vedoucí učitelkou odloučeného pracoviště.

Odkud pocházíte a jakým řízením osudu jste se do Slavkovic dostala?

Nejdříve bych na začátku asi měla říct, jak jsem se dostala do blízkosti Nového Města. Já i můj manžel pocházíme z malého města Ledč nad Sázavou, což je asi 80 km daleko. O nějakých Slavkovicích jsme předtím nikdy neslyšeli...

V posledním ročníku pedagogické fakulty jsem musela vykonat souvislou praxi na dvou typech škol - na běžné základní škole a na venkovské, malotřídní. Fakulta nám tehdy přidělila školy v blízkosti našeho bydliště, a tak jsem učila v rodné Ledči – dokonce u paní učitelky, která mě učila od 1. do 5. třídy. Na venkovskou školu jsem jezdila do 7 kilometrů vzdálené vesnice Číhošť. Možná někdo z vás už slyšel o

číhošťském zázraku. Byla jsem v takové škole poprvé v životě a tehdy jsem netušila, jak se mají vyučovat děti ze třech ročníků, které jsou naráz v jedné třídě.

Výuku i provoz měl na starosti jediný člověk - pan ředitel, který vlastně byl ve škole stále, protože tam i s rodinou bydlel. Práce musela být trochu odlišná, než co jsem viděla na vzorové fakultní škole, ale pan ředitel měl všechno ve třídě tak zorganizováno, že vše zvládal, děti byly navyklé si pomáhat a hlavně výuka probíhala v pohodě.

Pamatuji si, že hned druhý den ráno mi oznámil, že musí něco řešit s předsedou zemědělského družstva, tak ve škole tři hodiny nebude. Jsem prý skoro hotová učitelka, tak ať si zkusím zaučit úplně sama! Určil

jednoho chlapce, aby mi byl k ruce, kdybych něco potřebovala, a odešel. Děti mi samy ukázaly, kde jsou v učivu, co mají probírat, kdy mám zvonit, byly strašně hodné...

Celé tři týdny jsem byla moc spokojená, do školy jsem se opravdu těšila. A právě tahle škola byla prvotním impulsem, že jsem vážně začala uvažovat o učení někde na vesnici na podobné škole...

Takže vlastně v Číhošti se rozhodlo o vašem budoucím učitelském životě...

Tehdy jsme s mým budoucím manželem začali plánovat společný život, nechtěli jsme zůstat v našem rodném městě. Moc se nám líbila zdejší krajina, na odboru školství Okresního národního výboru ve Žďáru nad Sázavou jsme zjistili, že od září je v obci Vídeň

volné místo učitelky i s bytem. Můj manžel, absolvent elektrotechnické fakulty, si našel práci ve Velkém Meziříčí, tak nám nic nebránilo se odstěhovat.

Po státnicích jsme jeli podepsat moji smlouvu do Žďáru a tam jsme se dověděli, že se právě uvolnilo místo učitelky ve Slavkovicích i s bytem, tak jestli bych neměla zájem. Dodnes vidím mapu, která visela na stěně v kanceláři pana inspektora, jak na ní hledáme tuto vesnici. Byli jsme nadšení, že Nové Město je tak blízko! Tušíte, že jsme změnili smlouvu, ještě ten den jsme se zajeli podívat na školu a do „našeho“ nového bytu... A pak že neexistují náhody ☺! Kdybychom přijeli o den dříve podepsat Vídeň, asi bychom se neznali...

Nikdy jste svého rozhodnutí nelitovala?

Jsem moc ráda, že se Slavkovice staly mým druhým domovem. Od mého nástupu do školy uběhlo již 30 let, učím už děti mých žáků. Dlouhou dobu - 17 let - jsme bydleli ve služebním bytě v mateřské školce, zažili spoustu hezkých chvil a našli přátele... I přesto, že již 13 let bydlíme v Novém Městě, celá rodina se do Slavkovic ráda vrací...

Někteří žáci naší školy do Slavkovic na první stupni chodili, mnohem víc je ale těch, kteří ji nikdy neviděli. Zkuste nám ji tedy trochu přiblížit...

Budova, ve které se dnes učíme, byla nejdříve přízemní s jedinou třídou a bytem pro řídícího učitele. V roce 1902 bylo přistavěno na budovu

patro a vznikla tak druhá třída. To bylo velmi nutné, neboť v té době chodilo do školy přes 100 žáků. Nyní je v přízemí školní družina, tělocvična, šatna dětí i učitelů. V patře jsou dvě moderně vybavené třídy, kancelář a kabinet.

Kolik k vám chodí dětí a kdo všechno se o ně stará? Jak jste na tom s vybavením školy?

Naše škola je malotřídní, má pouze dvě třídy. V jedné třídě se učí žáci ze dvou ročníků. Letos se například v I. třídě učí žáci 1. a 3. ročníku, ve II. třídě žáci 2. a 4. ročníku. Do celé školy chodí 26 dětí. Na škole působí dvě učitelky a jedna vychovatelka školní družiny. O pořádek se stará paní školnice.

Vybaveností se vyrovnáme velkým školám – v každé třídě máme interaktivní tabule, počítače, pěkný nábytek. Že je naše škola pěkná, se můžete přesvědčit i vy - jste srdečně zváni ☺.

V čem se vesnická škola hlavně liší od té klasické městské, jako je třeba ta naše?

Určitě počtem žáků ve třídách. Když někam jedeme, je samozřejmostí, že se zúčastní všechny děti - ať to jsou výlety, divadla, hudební pořady. Naši žáci se všichni znají. Jsme tu jako jedna velká rodina...

V čem mají děti u vás ve škole výhodu nebo nevýhodu oproti dětem ve školách v Novém Městě?

Musí se naučit „vypnout“ a pracovat samostatně, když se

učitel věnuje jinému ročníku ve stejné třídě.

V mimoškolní činnosti mohou žáci navštěvovat zájmové kroužky přímo na škole a nemusí dojíždět do Nového Města.

Já považuji za výhodu i to, že někteří žáci odposlouchávají učivo staršího ročníku a tím se ho mohou „předučit“ nebo naopak zopakovat učivo s nižším ročníkem, protože jsou v jedné třídě.

Nevýhodu spíš vidím v práci učitele - je náročná na organizaci hodiny, ve které se má zvládnout učivo dvou ročníků.

Škola ve Slavkovicích má se svým „repertoáru“ spoustu

tradičních akcí, které už léta pravidelně organizuje. Přibližte nám některé z nich....

Stalo se tradicí, že jsme zapojili děti do celoročních her. Žáci většinou ve skupinách plnili zadané úkoly. Díky hrám v sobě objevili moudrost, poznali život ve středověku, jako Slavači pomáhali Apačům a Knihodějka jim pomohla najít cestu do hradních knihoven. I ve školní družině žáci plní roční hry.

Ke Svátku matek nacvičujeme akademie pro veřejnost, pořádáme karnevaly v kulturním domě, společně se školkou zpíváme koledy u rozsvíceného vánočního stromku. Také zápis dětí do první třídy provádíme netradiční formou – vět-

šinou jsou děti vtaženy do pohádkového děje.

V posledních letech se zapojujete do projektů, které mají mezinárodní rozměr. V čem jsou tyto projekty pro děti ve vaší škole prospěšné?

V letech 2011-2013 jsme byli zapojeni do projektu Comenius – spolupracovali jsme s jedním malou školou v Německu. Nyní již druhý rok pracujeme se školami v Bratislavě a v Rakousku na dalším projektu s názvem „Můj domov“, financovaném také z prostředků Evropské unie.

Děti poznávají zajímavosti dané země, zvyky a tradice, ví, jak se slaví u sousedů Velikonoce a Vánoce, dostanou se do míst, kam by se třeba s rodiči nikdy nedostaly. Přichází samy na to, jak je důležité učit se cizí řeči...

Co vás čeká v nejbližší době za zajímavou akci?

Ted' v listopadu k nám do školy přijedou učitelé z Bratislavy. Dozvíme se, jak se slaví a připravují Vánoce na Slovensku, nebude chybět ani vyrábění ozdob, dekorací a přání. Na jaře pojedeme s dětmi do Bratislavy, kde budeme tři dny poznávat město, okolí i školu.

Čím by se dala vaše škola ještě vylepšit, co byste rádi vybudovali nebo pořídili?

I když se nám naše škola moc líbí, určitě by se dala ještě zlepšit. Rádi bychom například vybudovali tělocvičnu s odpruženou podlahou a vybavili ji novým nářadím.

Povolání učitelky ve vašem životě zvítězilo nad všemi ostatními úvahami o možných profesích. Přesto - kdybyste se kdysi před lety nestala učitelkou, v jakém jiném oboru bychom vás čistě teoreticky mohli dnes zastihnout?

Chtěla jsem se starat o zvířata, tak asi bych - jak říkáte čistě teoreticky ☺ - mohla být nějakou ošetřovatelkou, nejspíš v ZOO...

Co se vám na povolání učitelky líbí nejvíc?

Práce s dětmi.

Co byste naopak z tohoto oboru bez zaváhání vyřadila?

Přílišné papírování...

V rozhovorech se často ptáme na sny. Jaké byly vaše dětské sny o vašem budoucím životě? Podařilo se vám z nich něco splnit, nebo se časem úplně rozplynuly?

Často jsem si představovala, že jsem výborná krasobruslařka. V zimě u nás na řece Sázavě

snad bruslila celá Ledeč – děti i dospělí. Brusle jsme obouvali pod hradem a jezdilo se až pět kilometrů směrem ke Stvořidlům. Zpátky jsme často dojížděli v úplné tmě za zvuku praskání ledu. Nacvičovali

jsme různé sestavy se skoky, přeskoky, pokoušeli jsme se o piruety... Profesionálkou jsem se nestala, ale dodnes moc ráda bruslím.

Co si nejvíc vybavujete ze svých školních let? Utkvело vám něco v paměti víc než stovky zážitků, které člověk časem pozapomene?

Když jsem chodila na 1. stupeň, bylo v Ledči hodně žáků a málo tříd, tak se vyučovalo „na směny“. Znamenalo to, že se učilo ve třídách i odpoledne. Střídali jsme se vždy po týdnu. Při odpoledním vyučování k nám domů chodili spolužáci z vesnic, které dovezl ráno autobus. Moji rodiče byli v práci a starší sourozenci ve škole. Vzpomínám si, že jsme si každý den dělali svačinu – topinky nebo volská oka (vajíčka vět-

šinou vozili přespolní ☺) a venku pak hráli na ulici před naší domem badminton - tehdy tam nestálo jediné auto.

Chodila jste do školy ráda? Co vás bavilo?

Do školy jsem chodila ráda. Bavil mě tělocvik, výtvarka, zeměpis a přírodopis.

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průšvih, na který si dodnes vzpomínáte? Nebo jste byla takový ten vzorňák, co průšvihy nedělá?

Protože jsem byla spíš ten vzorňák ☺, moc průšvihů jsem nedělala. Ale jeden přece mám stále v paměti. S kamarádkou se začal o přestávce prát jeden kluk, to jsem tak nemohla ne-

kdo domů přišel s poznámkou v žakovské knížce. Doma jsem samozřejmě dostala, tatku nezajímalo, že jsem jen někoho bránila. A co víc, měla jsem týden domácího vězení! To byla pro mě hrozná představa – žádné hry venku, žádné výpravy do jeskyně, žádný vodák, žádný turisták, žádné kolo... Vůbec nevím, jak jsem ten týden doma vydržela nejen já, ale i moji rodiče se mnou ☺!

Víme, že máte spoustu aktivit, kterým se po práci věnujete. Co všechno tedy kromě školy stíháte?

Myslím, že nejsem žádná výjimka, my ženy prostě stíháme dost věcí a to i najednou. Co nám také zbývá ☺? Tím mys-

chat a spěchala jí na pomoc. Prát jsem se uměla, naučili mě to sourozenci a kamarádi z naší čtvrti, a tak byl kluk brzy na zemi a já ho držela, aby nevstával... Zvonilo, paní učitelka mě viděla a byla jsem to já,

lím všechny činnosti spojené s chodem domácnosti a to všechno ještě prokládám nějakými aktivitami - ať už sportovními nebo kulturními.

Já jsem vždy chodila do nějakého cvičení - aerobik, jóga,

spinning, nyní již několik let chodím dvakrát týdně na pilates. Když je dobré počasí, ráda sednu na kolo a vyrážím do okolí. Baví mě jezdit na kolečkových bruslích. Vodu mám také ráda - koupání v přírodě i v bazénech (v aquaparku vyzkouším všechny tobogány, skluzavky, dravé řeky ☺...).

V zimě jezdím na běžkách. Když se zima vydaří, nazouvám je ve stopě hned za barákem, ale i sjezdovky mi nejsou cizí. A nezapomínám ani na bruslení spojené s dětstvím.

Pravidelně chodím do sauny a ráda tancuji. Chodili jsme dokonce několik let na taneční pro dospělé. Každý rok vymýšlíme s přáteli masky na karneval do Bobrové a na Sbírkou motýlů - pravidelně obsazujeme první tři místa za nejkrásnější masky a skupinové vystoupení.

Těší mne vyrábět podomácku zavařeniny, různé džemy, domácí šťávy. Letos jsem k nim přidala i jablečné přesnídávky. Ty jsou pro mého vnoučka, jsem už tři měsíce babička ☺.

Ještě jsem zapomněla na moji velkou vášeň – houbaření. Jakmile rostou, všechno jde stranou! Tento rok byl opravdu vydařený, houby (sušené i v octě) a ostatní domácí produkty zaplnily skoro celý špajz ☺.

Chtěla bych stíhat ještě jiné aktivity, ale den má jen 24 hodin. Hodně aktivit se snažíme dělat o víkendech, ale v poslední době se nám to moc nedaří. Já i manžel máme starší maminky, které potřebují naši pomoc – a tak jednou za čtrnáct dní jezdíme na celý ví-

kend za nimi do Ledče. Pak doháním práci doma...

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit? Povede se vám to někdy?

S přibývajícími léty jsem se naučila alespoň někdy i zalenošit. Často se mi to ale nedaří...

Bez čeho si nedokážete představit svůj život?

Bez svojí rodiny...

Ptáme se všech, zeptáme se i vás - jaká jste vy sama kuchařka, zda vás vaření baví, co ráda nebo nerada vaříte...

Vařím ráda a myslím, že jsem dobrá kuchařka i cukrářka – soudím podle reakcí strávníků u nás ☺. Pobavil mě jeden kamarád mé dcery. Objevil se v létě na terase, že jde kolem a co se dnes podává v „Cukrárně u Láchů“? Dcera Lenka nebyla doma, ale samozřejmě jsem ho neklamala, štrúdl i káva ho dostaly ☺. Vysvětlil mi, že

když se učili s dcerou na zkoušky, denně byl u nás na kávě, tak proto ta cukrárna.

Moc mě baví péct i zdobit vánoční cukroví.

Máte nějaký speciální recept, se kterým bychom se jinde těžko setkali?

Smažené bramborové taštičky... Bramborové těsto naplním nastrohaným salámem, udělám malé taštičky, obalím je ve vejíčku a strouhance a smažím na pánvi. Podávám je s cibulovou omáčkou. Toto je recept manželovy babičky.

Je něco, co byste za žádnou cenu nesnědla, i když někde to může být považováno za lahůdku?

Červy, hady...

Víme, že jste procestovala pořádný kus světa. Kde všude jste byla a který kout světa vás uchvátil nejvíce?

S manželem jsme navštívili už dost zemí, nejvíc jich je v Ev-

ropě. Podnikli jsme i cesty do jiných světadílů. V Americe jsme byli jednou a procestovali jsme národní parky. V Asii jsme byli na Srí Lance a v Malajsii. Tyto dvě země mě opravdu uchvátily: čajové plantáže, džungle, parky, moře s korály, chrámy, ale hlavně přátelští lidé...

Kam byste se ještě ráda podívala?

Do Národního parku v Keni. A možná jednou do Jižní Ameriky na vodopády Iguacu ležící mezi Argentinou a Brazílií...

Sledujete módní trendy? Řídíte se jimi?

Výstřednost není můj styl, nosím to, v čem se cítím dobře.

Čím bychom vás dokázali vyděsit? Někdo nemůže vidět hady, jiný se bojí třeba bouřky... Jak jste na tom s obyčejným lidským strachem vy?

Lekla bych se snad hadů. Jinak já a strach? Nebojím se být sama přes noc doma, klidně se pouštím do adrenalinových kousků, jako je seskok s padákem, let v balónu, canyoning, rafting na horských řekách... Nebojím se výšek - zvládám v Alpách černé zajištěné cesty (ferraty), vyzkoušela jsem velkou horskou dráhu v Las Vegas, chůzi po zavěšených lávkách v korunách stromů v džungli, sestup do Grand Canyonu v USA. Zkusila jsme i potápění v Rudém moři. Bungee jumping zatím v plánu nemám ☺.

**Co vás dokáže spolehlivě roz-
zlobit?**

Když jsou na sebe děti a lidé
zlí...

**Jaký máte vztah k moderní
technice?**

V tomto oboru mě stále něco
překvapuje, ale pilně se sna-
žím... Chytrý telefon nemám,
ten svůj používám jen na volá-
ní a na SMS.

**Jak si představujete ideální
dovolenou? Daří se vám tuhle
představu aspoň občas napl-
nit?**

Voda, teplo, slunce, krásné
pláže, korálové útesy, hory,
výlety po okolí a poznávání,
jak žijí jinde lidé... Každý rok
jezdíme bez cestovní agentury
za poznáváním nějaké země. Já

říkám, že moje cestovka je můj
manžel ☺.

Naplňuje pobyt u moře, v
horách, ve městech, v džungli,
ubytování, výlety... Díky ně-
mu se dostaneme i do zapad-
lých vesniček a hovoříme s
místními lidmi, často cestuje-
me místní dopravou. Dokonce
jsme navštívili i několik růz-
ných škol. Vždy se snažíme
vidět z té země něco zajímavé-
ho...

**Co vám dokáže udělat největší
radost?**

Úspěchy dětí...

**Které roční období máte nejra-
ději?**

Mám ráda všechna období,
nejvíce ale asi léto.

**Kdyby existovalo cestování
časem - do jakého období bys-
te se ráda podívala?**

Do svého dětství...

**Co považujete ve svém životě
za největší úspěch?**

Že jsem vychovala své dvě
dcery k samostatnosti a odpo-
vědnosti. A dobré vztahy v
naší široké rodině...

**Každému na konci rozhovoru
půjčme na chvíli kouzelnou
hůlku. Co bude jinak, až ji odlo-
žíte?**

Všechny děti běhají venku bez
mobilů a tabletů!

*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*

ADOPCCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Charitní projekt, který je zaměřený na pomoc chudým dětem formou podpory jejich vzdělání, aniž by musely opustit vlastní rodinné a kulturní zázemí, a který na naší škole funguje již řadu let, svůj účel plní. Kiran, kterému bude v příštím roce 20 let, úspěšně studuje, o čemž se můžete přesvědčit sami díky dopisu, jenž přiletěl z daleké Indie během letních prázdnin...

Byl jsem moc šťastný, když přišel váš dopis společně s knížkou o českých lázních a knížkou o Vysočině (poznámka redakce - jednalo se o dárek, který jsme posílali Kiranovi k Vánocům a lednovým devatenáctým narozeninám). Moc vám za ně děkuji, moc rád jsem si je přečetl. Také bych vám rád poděkoval za seznam dnů, kdy máte prázdniny. Některé jsou stejné jako u nás v Indii. Máme však navíc volno prvního května a v první vánoční den. Moc děkuji za vaši ochotu, že jste napsali ten seznam.

Nám se tu daří velice dobře a doufám, že vám také. Oba moji rodiče právě pracují na poli. Ale letos to moc nadějně nevypadá, protože léto bylo velice horké a řeky vyschly. Zemědělství tím bylo velmi ovlivněno. Brzy však přijde nový monzun a s ním očekáváme mnoho deště. Já i moje sestra pokračujeme ve svých studiích a jsme zdraví. Všichni vám posílají mnoho lásky a pozdravů.

V předešlém dopise jsem uvedl, že jsem se zapsal na bakaláře umění, jen co dokončím bakaláře učitelství. Už dva semestry jsou za mnou, nedávno jsem dělal závěrečné zkoušky druhého semestru. Výsledky by měly přijít do pár týdnů.

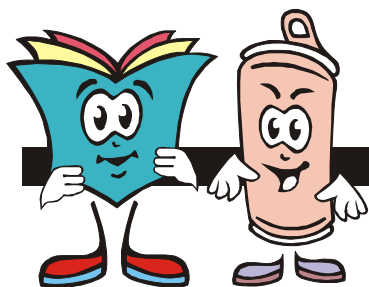
V prvním semestru jsem zkoušky úspěšně splnil. Nyní už začínám studovat semestr třetí. Děkuji vám moc za veškerou podporu. Ve svém dalším dopise vám napíšu výsledek svých zkoušek.

V květnu jsem se opět zúčastnil dvoudenního letního tábora v Chaitanyi. Užíval jsem si všechny aktivity se svými přáteli, byly tam hry a sportovní soutěže. Potom jsme se zúčastnili kulturních programů. V naší skupině jsme se bavili o využívání moderních přístrojů ve studiu a jak nám pomáhají rozvíjet naše znalosti a schopnosti. Děkuji společnosti, že nám zprostředkovala vnitřní pohled na tyto věci a také na nebezpečí, které pochází z jejich zneužití.

Všichni vás moc pozdravujeme. S tím uzavírám svůj dopis...

Váš N. Kiran Kumar

DOBŘE SBĚROVÉ NAŠLÁPNUTÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

První poprázdňinové výběrové kolo papíru a hliníku proběhlo v měsíci říjnu, výsledek je příslibem dobré budoucnosti...

V tabulce si můžete prohlédnout, jak si která třída v prvním výběrovém kole vedla. Hodnoty jsou uvedeny v kilogramech.

Naprostá většina z vás stačila zaregistrovat, že papír a hliník se letos už nevybírání v naší školní budově, ale že jsme tuto akci přesunuli do skladových prostor obchodního domu JK MARKET na Komenského náměstí, kde nás vzali do bezplatného podnájmu ☺, za což jim - jmenovitě panu vedoucímu Stanislavu Benešovi - mockrát děkujeme. Výběr probíhá u zadního vchodu do budovy na rampě pro příjem zboží - směrem k obchodnímu domu BILLA.

Přesto se ale stále najdou jednotlivci (nebo jejich rodiče či prarodiče), kteří do prodejny nosí sběr i mimo stanovené dny a vybírací hodiny. Proto musíme znovu opakovat:

**STARÝ PAPÍR A HLINÍK SE VYBÍRÁ POUZE
V TĚCHTO TERMÍNECH A HODINÁCH**

06. 10. - 10. 10. 2014

24. 11. - 28. 11. 2014

12. 01. - 16. 01. 2015

02. 03. - 06. 03. 2015

27. 04. - 30. 04. 2015

08. 06. - 12. 06. 2015

vždy v době 06.30-07.10 a 13.30-14.30 hodin

V jiných dnech a v jiných hodinách není v prodejně JK MARKET přítomen nikdo z naší školy, kdo by od vás sběr převzal, takže je zbytečné ho tam nosit a snažit se ho vnutit personálu obchodu. Prodávачky a ostatní zaměstnanci JK MARKETU nemají s naším sběrem nic společného, oni nám pouze umožnili, abychom si ho v jejich skladech v průběhu výběrových týdnů uložili.

TŘÍDA	HLINÍK	PAPÍR
1.A	4,30	206,00
1.B	1,00	159,00
2.A	0,10	124,00
2.B	1,50	81,00
3.A	4,00	605,00
3.B		225,00
4.A	7,30	337,00
4.B	16,00	251,00
5.A	8,10	1 059,00
5.B	3,10	465,00
1. stupeň	45,40	3 512,00
6.A		82,00
6.B	3,00	205,00
6.C	1,00	146,00
7.A	0,50	65,00
7.B	0,05	158,00
7.C		50,00
8.A	0,60	191,00
8.B	0,35	10,00
8.C	0,60	365,00
9.A	4,30	102,00
9.B		156,00
9.C	2,70	30,00
2. stupeň	13,10	1 560,00
ředitelna		1 298,00
sborovna	0,90	60,00
družina	2,40	135,00
příznivci školy		325,00
jídelna		110,00
ZŠ Slavkovice		0,00
CELKEM	61,80	7 000,00

Ve čtvrtek 11. září 2014 se všechny třídy 2., 3., 6., a 8. ročníku zúčastnily XII. národní výstavy strakatého skotu v Radešínské Svratce.

Po prvních dvou vyučovacích hodinách, které jsme strávili ve škole, jsme se rychle převlékli a vydali se do Radešínské Svratky. Ze začátku se nás paní učitelky snažily držet při sobě, aby nám mohly vysvětlit, kdy a kde se zase sejdem a co si můžeme prohlédnout. Jenže to nebylo vůbec jednoduché. Všichni jsme totiž viděli náš vysněný cíl - balónky s héliem a obrázky krav a prasat.

Jakmile jsme dostali očekávaný rozchod, vyrazili jsme rychlým tempem pro balónky a obrázky. Protože tam ale byla velká fronta, některé z nás to odradilo, a tak si šli nejprve prohlédnout výstavu.

Na první louce byli k vidění krávy, býci, prasata i osel a sa-

možřejmě zde byly i stánky s informacemi k chovu těchto zvířat. Koupit se zde daly i různé produkty. Na druhé louce pak byly vystaveny nej-různější zemědělské stroje.

Když jsme skončili s nákupy i prohlídkou, sešli jsme se ve 12.50 u autobusu připraveni na cestu zpět do školy. Všichni měli samozřejmě plné ruce balónků, a tak jsme se díky héliu v autobuse nenudili ☺.

Po příjezdu už šli někteří rovnou na oběd a domů, někteří ale museli ještě absolvovat odpolední vyučování.

KAM

Tereza Šebková, 8.C
Michaela Heralová, 8.C

TEĎ

Školní rok se už rozběhl na plné obrátky, všichni už si zase zvykli na každodenní cestu do školy, ale pouze žáci devátých tříd vědí, že tenhle rok je pro ně na základce poslední a že vše, co právě zažívají, zažívají v téhle třídní sestavě naposledy.

Někteří už mají jasno, kam se po základce vydají, jiní o tom ještě pořád přemýšlejí, protože na definitivní rozhodnutí mají ještě chvíli čas. My jsme se ale přece jen několik z nich zeptali na pár ryze devátáckých otázek...

1. Těšíš se na střední školu?
A už víš, kam chceš jít?
2. Bude se ti stýskat po naší škole?
3. Co chceš na téhle škole ještě zažít?
4. Co se ti tady vždy líbilo a co ne?

Petr Kříž, 9.C

1. Nééé! Na průmku.
2. Ne, ale po kamarádovi.
3. Asi... nic.
4. Líbilo se mi mnoho krásných dam ☺. A nelíbilo? Nic mě nenapadá...

Ivana Janů, 9.B

1. Těším a vím to napůl, zřejmě do Brna.
2. Ne!
3. Nevím... Asi lepší známky.
4. Líbil se mi přístup učitelů a nelíbilo chování dětí 1. stupně.

Vendula Nečasová, 9.C

1. Napůl - umělecká nebo gympl.
2. Trochu jo.
3. Něco se spolužáky.
4. Líbila se mi angličtina a nelíbilo, že nemáme ve třídě žaluzky a svítí nám do očí.

Kristýna Tatičková, 9.A

1. Ne! Ne! Ne!
2. Ají jo...
3. Nevím.
4. Líbil se mi přístup učitelů a nelíbilo známkování.

Pavel Kubík, 9.A

1. Ne, ne...
2. Jooooo.
3. Nějakou pořádnou srandu.
4. Líbí vzhled školy a nelíbili někteří učitelé.

Martin Kříž, 9.B

1. Jo, do Jihlavy.
2. Jo, celkem jo.
3. Srandu.
4. Líbilo - toho je...

EKOTÝM V NOVÉM SLOŽENÍ

Zas tu máme další školní rok a s ním obměněný Ekotým. Žáci loňského devátého ročníku nás již dávno opustili, ale přišli žáci noví. Máme tak pohromadě zase partu lidí, kteří jsou ochotní pro přírodu něco skutečně udělat, není jim zatěžko obětovat kousek ze svého volného času a zapojit se do prospěšných prací a aktivit....

Monika Vítková	6.A	Kristýna Janečková	7.A	Denisa Svobodová	9.A
Tereza Benešová	6.A	Jarmila Příhodová	7.A	Vendula Blažková	9.A
Denisa Vincenci	6.B	Iveta Krejčí	7.A	Pavel Kubík	9.A
Barbora Malinová	6.B	Lucie Hlaváčová	7.C	Adam Procházka	9.B
Ellen Marcinko	6.C	Kristýna Altová	8.B	Martin Jínek	9.B
Aneta Ťupová	6.C	Kristýna Benešová	8.C	Jan Poul	9.C
Antonie Slonková	6.C	Nikola Slámová	9.A	Pavel Svoboda	9.C
Daniel Pelikán	6.C	Natálie Atanasiadu	9.A		

TÝDEN VE ZNAMENÍ RYB

V týdnu od 29. září do 2. října 2014 navštívili žáci sedmých tříd naší školy novoměstské sádky.

Dozvěděli se spoustu zajímavých informací o místním chovu ryb, upevnili a rozšířili své znalosti z přírodopisu o stavbě těla ryb a především měli možnost prohlédnout si na vlastní oči např. pstruha duhového, tolstolobika, lína obecného nebo třeba ostré zuby štiky obecné.

Exkurze byla poutavým zpestřením hodin přírodopisu a žáci si odnesli díky panu Mikešovi, který nás celou dobu provázel, i cenné zkušenosti.

Mgr. Martina Janíčková

Víte, že...

Podle www.ekolist.cz a www.magazin.aktualne.cz
připravil Pavel Svoboda a Jan Poul, 9.C

- Český vynálezce Petr Carvan z Výzkumného technologického institutu vymyslel nový unikátní systém na filtraci znečištěné vody. Ten dokáže vyčistit jakoukoliv znečištěnou či kontaminovanou vodu a proměnit ji zpět na pitnou. Vývoj tohoto zařízení trval přes 30 let a nyní je systém hotov. Uplatní se všude tam, kde je vody nedostatek nebo kde je naopak přebytek vody znečištěné...

- Do Čech se opět vrací vlci. První tři zachytila fotopast v přírodní rezervaci v Máchově kraji. Jde o dvě vlčata a jednoho z jejich rodičů. Vlci byli v České republice vystříleni v 19. století, nyní se zřejmě začínají vracet zpět. Jsou pro krajinu důležití, neboť jsou výborní lovci a mohou pomáhat regulovat přemnožená divoká prasata, jeleny a srnce, kteří nadměrným okusem ničí v lesích mladé stromky...

- Nejvyšší strom Česka roste zřejmě ve Vlastiboři na Jablonecku. Podle měření má nejvyšší douglaska tisolistá rostoucí ve tříhektarovém lese 64,1 metru. Je tedy vysoká skoro jako Petřínská rozhledna v Praze. Ve věku 138 let se vlastibořská douglaska řadí mezi nejvyšší a nejobemnější stromy v Evropě. Z jejího dřeva, jehož hmota činí více než 27 m³, by bylo možné vyrobit 700 židlí a ze dvou takovýchto kmenů by se dokonce dala postavit celá roubenka...

PROJEKT 72 HODIN

V letošním roce proběhl již 3. ročník projektu 72 hodin, kterého jsme se stejně jako vloni opět zúčastnili.

Cílem projektu je zapojit co nejvíce mladých lidí z celé republiky a ukázat tak, že stačí málo, abychom dokázali společně mnoho. Akce probíhala ve třech dnech - tedy 72 hodin - po celé České republice a zapojilo se do ní více jak 30 tisíc lidí.

Patrony tohoto projektu byli např. režisérka Alice Nellis, badmintonista Petr Koukal nebo třeba sportovní komentátor Vojtěch Bernatský. My jsme se zapojili ve čtvrtek 9. října 2014 a naši akci jsme nazvali Krásná Vysočina.

Ve čtvrtek 9. října 2014 jsme se ve 13:30 hodin sešli před školou, abychom vyrazili vyčistit les Ochoza v rámci projektu 72 hodin. Na sraz dorazila většina členů Ekotýmu a také několik dalších dobrovolníků. Paní učitelka Janíčková nás spočítala a pak jsme hned vyrazili. Mimochodem - paní učitelka s sebou přibrala k radosti ostatních i dalšího člena, jejího psa Verču.

Nafasovali jsme pytle na odpadky a rozdělili se do dvou skupin. Jedna skupina šla dál po šterkové cestě a druhá to vzala vrchem okolo Mercedesky. Poté jsme se znovu spojili u altánku za tůnkami. Co mě udivilo, bylo, že pytel, který jsme dostali, jsme naplnili pouze několika plastovými obaly a papírky od hašlerek, což bylo neobvykle málo. Když jsme se ale spojili, zjistil jsem, že druhá skupina

má pytle naplněné poměrně dost.

Na místě jsme pořídili několik fotek a také jsme posvačili. Poté následovalo opět rozdělení. Někteří zůstali u tůňek, které vyčistili od klacků a napadaného listí, ostatní pokračovali v úklidu lesa.

Cestou zpět jsme les dočistili a vrátili se ke škole. Našli jsme několik zajímavých exemplářů, jako například láhev od vodky nebo rezavý hrnec, ale nejvíce překvapující bylo, když se klukům podařilo najít stokorunu!!!

Po návratu některé z nás už trochu bolely nohy, ale všichni jsme měli radost, že jsme se zúčastnili, neboť jak říká motto projektu: „Brblat nestačí!“

Jan Poul, 9.C

PRO LIDI, PŘÍRODU A MÍSTO, KDE ŽIJEŠ

WWW.72HODIN.CZ

ZNÁM KŘIŠŤÁLOVOU STUDÁNKU...

Regionální projekt obecně prospěšné společnosti MAS Zubří země zaměřený na obnovu a údržbu studánek úspěšně pokračuje. V prvním týdnu měsíce listopadu díky nezvykle teplému počasí vyrazili pátáci okouknout nový kabát našich dvou školních studánek – Pernovky a Vratislávky...

Mimochodem - je opravdu vydařený. Obě studánky jsou zastřešené, mají informační tabuli, která zatím zeje prázdnotou ☺, a nechybí ani místo ke klidnému posezení.

Při této příležitosti jsme ještě změřili před nadcházející zimou teplotu vody a její pH – základní atributy, které jsou součástí dlouhodobého sledování. Další měření proběhne v jarních měsících roku 2015.

studánka Pernovka

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Naměřené hodnoty

Studánka	Datum a čas čištění	Teplota vody °C	pH
Pernovka	06. 11. 2014, 10:30	8	6,1
Vratislávka	06. 11. 2014, 11:00	9	6,2

Hodnota pH je číselné vyjádření stupně kyselosti nebo zásaditosti vody a vyjadřuje se pomocí stupnice 0-14. Neutrální voda má pH při standardních podmínkách stupeň 7, při pH nižším než 7 se jedná o vodu kyselou.

Mgr. Pavlína Poláčková

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Je podzim, listí pomalu opadává a to je ten správný čas, kdy se v přírodě ukládají k zimnímu spánku ježečci. Najdou si pořádnou kupu listí a v ní se zachumljají tak, aby přečkali ve zdraví tu protivnou zimu...

Ježek

- Na území České republiky žijí dva druhy - ježek východní a ježek západní, který je také nazýván ježkem obecným.
- Ježky nalezneme od nížin až do nadmořské výšky kolem 800 metrů nad mořem, ojediněle až ve výšce 1100 metrů nad mořem.
- Dospělí jedinci můžou mít 27-30 cm podle druhu, dosahují hmotnosti až 1 kg.
- V závislosti na druhu můžou mít 7000 až 8500 bodlin dosahujících délky 22-30 mm.
- Jsou aktivní především v noci, ve dne odpočívají v pelišku vystlaném trávou na méně přístupných místech. Kromě období rozmnožování žijí samotářským životem. V přírodě se dožívají průměrně dvou až tří let.
- I když jsou všežravci, dávají přednost především živočišné potravě - zejména bezobratlým živočichům. Jejich největší pochoutkou jsou žížaly a stonožky. Občasnou součástí jejich jídelníčku jsou i žáby, drobní hlodavci, mladí ptáci, ptačí vejce či plody.
- Mají výborně vyvinutý čich, pomocí kterého hledají potravu.
- Při pocitu ohrožení se sbalí do pichlavé bodlinaté kuličky.
- Zimní období přečkávají tzv. hibernací - zimním spánkem, většinou v období říjen až březen.

Podle www.wikipedia.cz připravila Lucie Hlaváčová, 7.C

EKOLOGICKÝ INSPEKTOR

I v letošním školním roce bude u nás ve škole působit ekologický inspektor. Jeho první úlovek „úlovek“ je tady...

Žáci ze třídy 6.A nejspíš neumí třídít odpad, protože vyhazují prázdné Kravíky do koše na papír. Nevíme sice, jestli Kravíky vyhazují do nesprávného koše pořád, ale měli by vědět, že tyto obaly patří do koše na PLAST!!!

PLAZIVCI V PŘÍRODOPISU

Žáci sedmých tříd se v hodině přírodopisu ocitli tak trochu v divočině, neboť výuku jim zpestřily již tradičně plazí kamarádky Růženka s Adélkou...

Učivo o ještěrech a plazech si tedy mohli doslova osahat. Růženka zastupovala hady, neboť se jedná o kraje královskou, a Adélka reprezentovala ještěry, konkrétně agamu vousatou.

Tímto děkujeme
za zapůjčení
exemplářů panu
učiteli Smékalovi.

**Mgr. Martina
Janičková**

ANKETA O ZVÍŘATECH

1. Máš nějaké zvíře?
2. Jak se jmenuje?
3. Které je tvoje nejoblíbenější?
4. Co si myslíš o týrání zvířat?

Franz Zerzán, 4.A

1. Ano, morčata.
2. Job a Špageta.
3. Papoušek.
4. Nic.

Kristýna Altová, 8.B

1. Ano, psa.
2. Zuko.
4. Tygr.
5. Vadí mi to!!!.

Aneta Rousová, 6.A

1. Ne.
2. --
4. Lev.
5. Je to hnusný...

Lucie Bláhová, 5.A

1. Ano, dva psy.
2. Rex a Nikola.
4. Papoušek.
5. Lidi je nemají týrat..

Kateřina Brožová, 9.B

1. Ano, psa a kočku.
2. Brit a Fanda.
4. Žirafa.
5. Vadí mi to, je to od nich hnusný...

**Nikola Slámová, Natalie Atanasiadu,
Vendula Blažková, Denisa Svobodová,
Pavel Kubík, 9.A**

7. LISTOPAD - SVĚTOVÝ DEN EKOŠKOL

Již 20 let se ve světě můžeme setkat se zelenými vlajkami na školách, které se zapojily do programu Ekoškola.

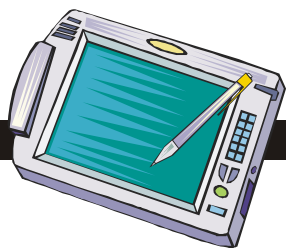
Myšlenka potřeby environmentálního vzdělávání a zapojení dětí a mladých lidí do ochrany životního prostředí na celé Zemi byla vyslovena v roce 1992 na konferenci OSN v brazilském Rio de Janeiru.

Naše škola se pyšní titulem Ekoškola již čtvrtý rok. I my jsme se zapojili do oslav Světového dne Ekoškol, a protože ta správná oslava bývá korunována dortem, pustili se členové Ekotýmu do jeho výroby.

Dort se povedl a byl pastvou nejen pro oči, ale i výborně chutnal. Škoda, že se můžeme podělit pouze o jeho vzhled...

Mgr. Martina Janíčková

POMOC NENÍ JEN PRÁZDNÉ SLOVO

Čtvrtek 30. října 2014 mi zůstane zřejmě natrvalo v paměti. Za přítomnosti České televize jsme předali šek na 15 000,- Kč, za který centrum Rané péče nestátní neziskové organizace Portimo, o.p.s. v Novém Městě na Moravě pořídilo v rámci projektu „Tabletka“ iPad pro handicapované děti...

Učí se na něm tvary, číslice, trénuje trpělivost, rozeznává základní ovoce a zeleninu, zvířátka a tak dále. V každé hře lze nastavit náročnost. Kája už je natolik zběhlá, že je ve střední obtížnosti, což je v jejím věku a při jejím postižení opravdu velký pokrok.

Bylo krásné až dojemné vidět úsměv na její tváři, když si hrála. Bylo zřejmé, že má radost, že jí práce na iPadu baví. Myslím si, že tato pomůcka pomůže i dalším dětem v centru Rané péče. Z mého hlediska jsme udělali opravdu dobrý skutek...

Tereza Havelková, 9.C

Předávání se účastnila také šestiletá Karolínka trpící Downovým syndromem. Takto nemocný jedinec nemá ve své dědičné výbavě 23 párů - čili 46 chromozomů, ale 47, tedy jeden navíc, který způsobuje toto nevyléčitelné onemocnění.

Karolínka nám ukázala, jak krásně umí s iPadem pracovat. Je to velice šikovná, trpělivá a hlavně snaživá holčička, které iPad mnohonásobně usnad-

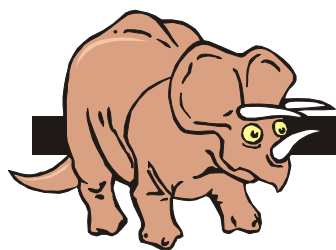
nil její velmi složitý a náročný život. Nemá ho na hraní jako jiné a hlavně zdravé děti, ale využívá ho převážně k učení.

PS:

Děkujeme Vám všem, kteří vytrvale, trpělivě a neúnavně pomáháte, protože bez Vás by to nešlo!!! Devět let práce, devět let různorodé pomoci – pokaždé někomu jinému, pokaždé se sna-

hou a finální radostí, že se dílo podařilo. S dalším šekem vyrazíme v listopadu do Domu s pečovatelskou službou v Novém Městě na Moravě, ale o tom až v dalším puclikovském čísle...

5. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

TAJEMNÁ

PREHISTORIE

SEZNAMTE SE S PRAVĚKÝMI ŽIVOČICHY, O KTERÝCH VĚDA MLČÍ

I v tomto školním roce budete mít možnost se na stránkách našeho časopisu seznámit s tvory, kteří jsou tak tajemní, že o nich věda mlčí! My se ale pravdy nebojíme, a tak o nich píšeme. V dnešním díle o zajímavých, byť dávno vyhynulých tvorech se podíváme do vzduchu. Přesněji řečeno - seznámíme se se zvířaty, která kdysi létala nad hlavami nejen dinosaurů. Povíme si nejnovější teorie o tom, proč vyhynuli...

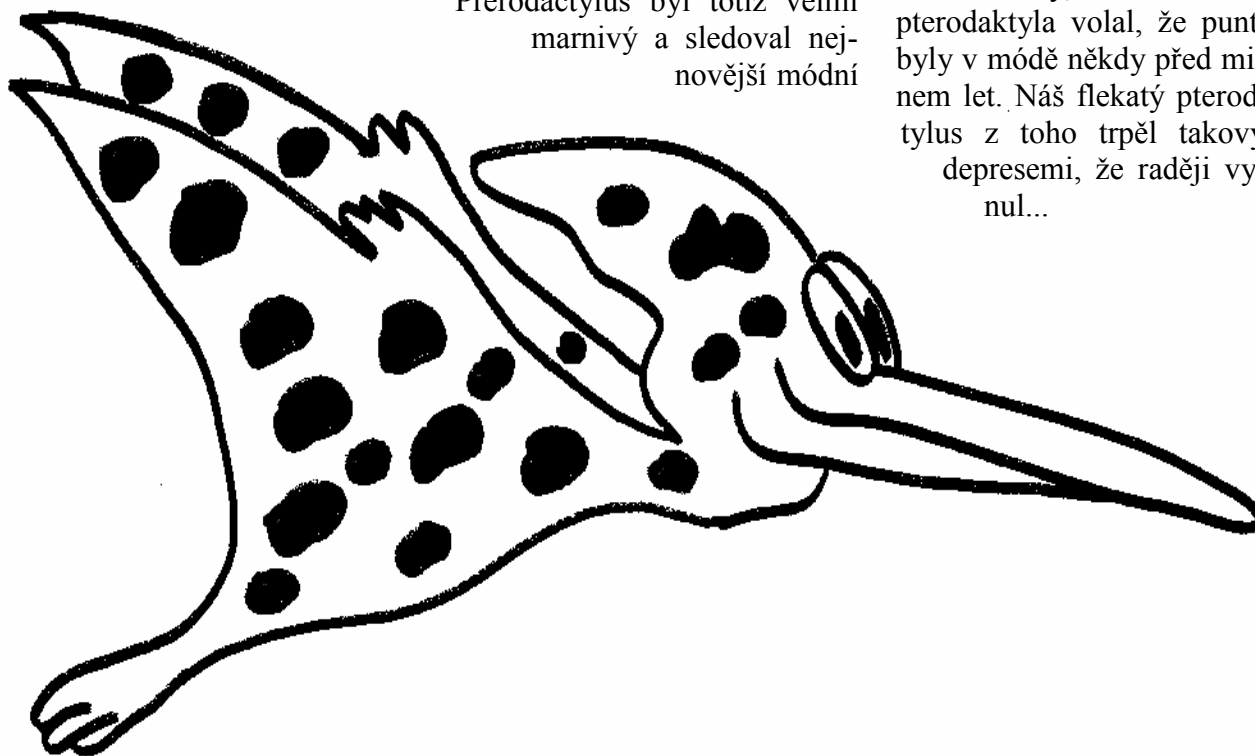
Pterodactylus flekatus

Jedná se o zřejmě největšího ptakoještěra všech dob. Byl vyšší než současná žirafa a jeho rozpětí křídel bylo přes 18 metrů! Takové velké prehistorické letadlo. Jeho blízkým příbuzným byl quetzalcoatlus. Schválně si ho zkuste vyhledat na internetu!

Tento obr měl po celém těle velké fialové fleky. Podle nich dostal své druhové jméno – flekatus. Tyto fleky se postupně s vývojem zvětšovaly a nakonec byly příčinou jeho vyhynutí. Nebyl to tedy pád obřího asteroidu, jak se dlouho tvrdilo, ale právě ony fleky.

Prerodactylus byl totiž velmi marnivý a sledoval nejnovější módní

trendy. Tehdy „frčely“ proužky. Měl je jak známý tyrannosaurus rex, tak i malý dravec velociraptor. Prostě proužky byly IN a měl je kdekdo. Všichni obyvatelé tehdejší křídly se mu smáli. Nejhorší byl ryboještěr Bonifác, který kdykoliv vystrčil hlavu z vody, už na skvrnitého pterodaktyla volal, že puntíky byly v módě někdy před milionem let. Náš flekatý pterodactylus z toho trpěl takovými depresemi, že raději vyhynul...

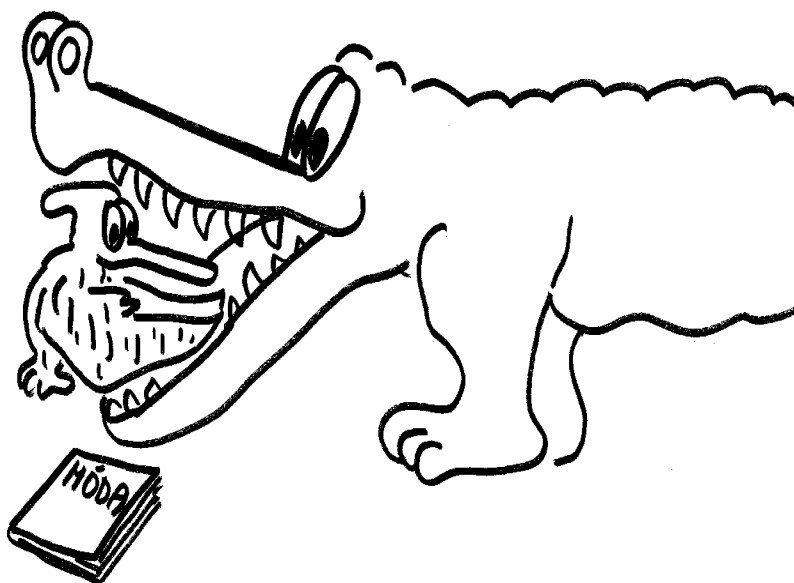
Pterosaurus primigenius

Tento pterosaurus byl vyzdoben krásnými proužky a byl na barvu své kůže velice pyšný. Barva proužků se navíc měnila s jeho věkem - mladí měli proužky černé, pterosauři puberťáci hnědé a starší kusy fialové. Samičky měly naopak proužky modré nebo červené. Jejich pýcha je však přivedla na seznam vyhynulých druhů. Poslechněte si, jak k tomu došlo...

Jedna samička se dočetla v tehdejší módním časopise, že pterosaurus primigenius je nejkrásnějším létajícím tvorem křídového období. A dost možná i všech období, co kdy na Zemi byla. Ihned se chtěla s touto zprávou všem pochlubit. Začala létat od dinosaura k dinosaurovi a všem četla již zmiňovaný článek. Dinosauři i pterosauři uznale kývali hlavou a někteří jí tu slávu i záviděli.

Zmíněnou pterosauří samičku zvali do módních salónů a na módní přehlídky. Stoupala jí sláva do hlavy a začala se chlubit ještě více. Dokonce se usazovala i na balvanech u moře a četla o své slávě různým ryboještěrům a plesiosaurům. Když už nebylo v moři tvora, který to neslyšel, začala pterosauřice oblétnout říční plazy.

A tehdy nastal ten stěžejní okamžik pro další osud pterosaurů. Jednoho dne samička

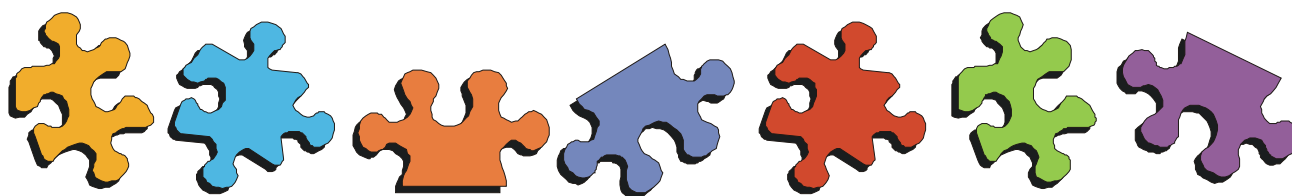
pterosaura zaletěla do tlamy spícího krokodýla Jarouška. Ihned vytáhla časopis a začala se chlubit. Jarouška noviny v tlamě lechtaly, a tak si jednoduše kýchnul. A stalo se to, co dosud ještě nikdy - krokodýl poprvé ochutnal maso. Do té doby byl krokodýl přísný vegetarián a pojídal jen vodní rostliny a puškvorec. Nyní ale Jaroušek neznámé sousto požvýkal a... mňam, to byla dobrota! Polknul a hned by chtěl další.

Maso mu zachutnalo tak, že od té doby již krokodýl nepojídal větvičky a traviny, ale pouze maso. To mu zůstalo až do dnešní doby. Pterosaurus primigenius patřil spíše mezi hloupější tvory, takže sedal do tlamy krokodýlům i nadále

a chtěl jim číst z novin a časopisů články o sobě.

Mezi krokodýly se zpráva o nových výrazných masových chutích roznesla. Vybrané pterosauři masíčko chutnalo všem, a protože pterosauři stále přilétali, krokodýlové neměli nouzi o potravu. Začali dokonce tloustnout a někteří museli podstoupit odtučňovací kúru. Až jim doktor Dvořáček poradil, že proti tloustnutí výborně pomáhá plavání.

Tak se krokodýlové začali potápět a plavat a díky tomu je většina z nich dnes ve skvělé formě. Bohužel ale vyhynul nejhezčí pterosaurus všech dob. Sami vidíte, že pýcha předchází pád...

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

ROZHLÉDNI SE, ČLOVĚČE

Pokud patříte k těm, kteří na svět rádi koukají z výšky, tak zcela jistě uvítáte letošní rubriku žákovské knihovny „Rozhlédni se, člověče“, jejíž název jsem si vypůjčila z cyklu dokumentů České televize o českých, moravských a slezských rozhlednách.

Společně procestujeme naši republiku křížem krážem a v každém čísle školního časopisu imaginárně navštívíme nějaké zajímavé stavby. Třeba vás některé zaujmou natolik, že se na ně poté i vypravíte. Než se vydáme k první z nich, tak si nejdříve ujasníme, co to vlastně taková rozhledna je. Jednoznačná definice neexistuje, ale jistě se shodneme na tom, že se jedná o stavbu, která by měla splňovat následující kritéria:

- a) musí se jednat o vyhlídkovou stavbu
- b) vytvořenou lidskou činností
- c) určenou či dodatečně upravenou k účelům rozhlížení
- d) s vyhlídkovým prostorem umístěným alespoň několik metrů nad okolním terénem
- e) přístupnou veřejnosti - třeba jen v určitém časovém období

Tak, to základní už víme a můžeme vyrazit. Začneme - jak jinak - samozřejmě u nás na Vysočině...

ZASTAVENÍ PRVNÍ - BABYLON U KRAMOLÍNA

- Nejstarší rozhledna na Vysočině je v okrese Třebíč a byla vystavěna již v roce 1831.
- Leží v nadmořské výšce 491 metrů na Zeleném kopci nad Kramolínem nedaleko Hrotovic.
- Má tři patra a její současná výška činí 24,5 metrů. Prvotní výška však byla 40 metrů.
- Vyhlídková plošina se nachází ve výšce 18 metrů a vede na ni 105 pravých dubových schodů.
- Stavba nesloužila jen jako rozhledna, ale také jako geodetická věž. Půdorys je čtvercový, samotné tělo věže rozhledny je pak již osmiboké.
- Rozhledna je otevřena od 1. května do konce září v sobotu a v neděli odpoledne od 13.00 do 17.00 hodin.
- GPS: 49°7'38.11"N, 16°8'55.628"E.

ZASTAVENÍ DRUHÉ - HORNÍ LES U VÍRU

- Stojí 35 kilometrů východně od Žďáru nad Sázavou v nadmořské výšce 765 metrů a je součástí vysílače.
- Jedná se o železnou stavbu, jejíž vyhlídkový ochoz se nachází 38 metrů nad zemí a vede k němu 201 schodů, přičemž celková výška vysílače je 59 metrů.
- Oficiálně začala sloužit turistům v dubnu roku 2002 a je volně přístupná od dubna do října.
- GPS: 49°35'26.931"N, 16°20'28.08"E

ZASTAVENÍ TŘETÍ - KARASÍN

- Nachází se východně od vesnice Karasín na úbočí vrchu Přední skála nedaleko Bystřice nad Pernštejnem v nadmořské výšce 704 metrů.
- Rozhledna má bezbariérový přístup a byla slavnostně otevřena 25. května 2002.
- Betonová konstrukce věže o čtverhranném půdorysu je vysoká 28,2 metru, ve výšce 25 metrů se nachází vyhlídková plošina, ke které vede 128 schodů.
- Je přístupná celoročně od pondělí do pátku od 10.00 do 18.00 hodin a o víkendech od 9.00 do 20.30 hodin.
- GPS: 49°33'29.331"N, 16°16'44.584"

ZASTAVENÍ ČTVRTÉ - ŠIKLŮV MLÝN

- Rozhledna stojí přímo ve středu offroadové dráhy Šiklova mlýna (dráha pro vozidla v těžkém terénu - např. čtyřkolky), takže při závodech na dráze se můžete pěkně z výšky zaměřit na každého závodníka.
- Byla postavena v roce 2012, v provozu je od roku 2013.
- Do výšky pouhých třinácti metrů vystoupáte po 37 schodech a rozhlédnout se můžete ze čtyř plošin.
- GPS: 49°28' 31.75", 16° 10' 1.44"

Tak, pro dnešek by to stačilo a příště zase vyrazíme možná do Čech, možná do Slezska nebo snad na Moravu, tak se nechte překvapit ☺...

PAVUČINKOVÝ

Leona Librová, 6.C

JAK JSME HLEDALI MÍSTO
V NOVÉM KOLEKTIVU

VÝLET

V pondělí 22. září 2014 jsme společně s 6.B zahájili dvoudenní Pavučinkový výlet do Zubří. Šli jsme tam pěšky. Cestou sice trochu zapršelo, ale nám to vůbec nevadilo, protože jsme přemýšleli, co asi budeme dělat, až dorazíme na místo...

Do rekreačního střediska Zubří jsme přišli asi ve čtvrt na devět. Následovalo nezbytné poučení o bezpečnosti a pak jsme se rozdělili do chatek, dostali jsme povlečení a šli se ubytovat.

Následoval první seznamovací blok, ve kterém jsme hráli hry a pomalu se seznamovali. Paní učitelky nám rozdaly pavučinky nakreslené na papíře s jednadvaceti volnými místy a řekly nám, že po dobu našeho

pobytu si do každého políčka máme zapsat jednoho spolužáka, se kterým se blíže poznáme.

Dostali jsme také jmenovky, podle kterých učitelé i ostatní děti poznají, jak se jmenujeme. Následovala krátká přestávka, abychom se nachystali na

oběd. Po čtvrt hodině jsme se společně vydali na výborný oběd, který všem chutnal. Po obědě byl polední klid.

Když jsme si odpočinuli, následoval druhý blok - jízda na šlapadlech. Dostali jsme záchranné vesty, utvořili dvojice a mohli vyrazit. První šla 6. C a 6. B mezitím hrála přípravnou hru. Od nás z céčka šli na šlapadla první kluci. My holky jsme si povídaly s paní učitelkou a po patnácti minutách

přišla řada na šlapadlech i na nás. Bylo to super, počasí nám přálo, a proto jsme nezmokli.

Půlhodina utekla jako voda a my se museli vystřídat s druhou třídou. Po chvilce začalo pršet. Museli jsme tedy skončit, i když se nám nechtělo, a utíkat do chatek.

Když přestalo pršet, začal třetí blok, ve kterém jsme hráli hry na procvičení paměti. Na konci nás čekalo překvapení. Paní učitelky nám daly lísteček, na kterém byl napsán název pohádky. Naším úkolem bylo do večere tuto pohádku nacvičit a pokud možno ji i zmodernizovat. Celý zbytek dne jsme nacvičovali a vymýšleli, jak ještě pohádku vylepšit. A protože se blížil večer, tak jsme se společně vydali na večeri. Byla opět skvělá.

Po večeri nastala chvíle, kdy jsme předváděli svoje nacviče-

hra. Pořádně jsme se oblékli a vyrazili do tmy. Paní učitelky

dali se na snídani. Po snídani jsme měli čtvrtý blok, kde

nás odvedly blíž k vesnici Zubří. Rozdaly nám čísla a po jednom nebo po dvou nás začaly pouštět zpátky do tábora. Byla hrozná tma, takže jsme se báli. Nakonec do tábora došli všichni a po večerce jsme

jsme hráli hry zaměřené hlavně na postřeh a na rychlost. Následovalo volno - začali jsme se balit a uklízet chatky.

V pátém bloku jsme dopsali poslední jména do pavučinek. Paní učitelky nakreslily na velký papír tři obličej, které měly zamračenou, usměvavou a rovnou pusou. Podle ranní nálady jsme si vybrali obrázek a celého panáčka jsme dokreslili. Všem se panáčkovi moc povedli. U našich výtvarů jsme se vyfotili a paní učitelky nás pochválily za krásné obrázky.

A už se přiblížila chvíle, na kterou se nikdo netěšil. Museli jsme všechny naše věci naložit do auta a pomalu se vydat na cestu zpátky domů. Všichni byli moc zklamaní, že už musíme odejít. Ale nedalo se nic dělat. Na cestě zpátky už nám našťěstí nepršelo.

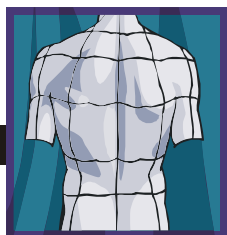
Všichni jsme dlouho vzpomínali na krásné zážitky a těšili se, až pojedeme na další podobnou akci. Všem se nám to moc líbilo!

né výtvary. Pohádky se moc povedly, a tak jsme se všichni dobře pobavili. Na závěr prvního dne nás ještě čekala noční

zhasli a usnuli. Těšili jsme se na další den.

Druhý den byl budíček v osm hodin. Převlékli jsme se a vy-

NAŠE EXKURZE BYLY SUPER

MUZEUM KNIHY NAPOSLEDY

Tento rok byl poslední, kdy jsme měli příležitost jako devátáci jet na exkurzi do Žďáru nad Sázavou do Muzea knihy. Tato stálá expozice se totiž ruší a Muzeum knihy už dál v České republice existovat nebude.

Paní učitelka Marcela Slámová, která s námi a s panem učitelem Havlíkem na exkurzi jela, dostala funkci hodné tety a hlídala během naší prohlídky Zuzanku na nádvoří žďárského zámku. My jsme se zatím ponořili až do počátků historie knih.

Paní učitelka Růžková si zahrála na tu nejlepší průvodkyni, jakou si můžete představit. Její povídání bylo moc hezké a zaujalo spoustu z nás. Já na

Vydali jsme se tam na přelomu září a října. Každá z devátých tříd jela samostatně s vyučujícím českého jazyka a vybraným učitelem. Naše třída se do Žďáru vypravila v úterý 30. září 2014. Sraz byl v půl osmé v průchodu naší školy a pak honem na autobus, abychom to stihli a neujel nám.

Když jsme přijeli do Žďáru, sešli jsme se na smluveném místě s paní učitelkou Růžkovou a její malou dcerkou Zuzankou a vydali jsme se muzea. Když jsme dorazili na místo, byli jsme poučeni

o slušném chování (což v případě naší třídy vůbec nebylo potřeba ☺) a začala prohlídka.

jejím místě bych si raději užívala dál mateřskou dovolenou, ale asi nebylo na škodu oživit

si, jaké to je zase někoho učit něco nového.

Po prohlídce byl plán takový, že se vydáme na Zelenou horu, ale nakonec jsme se rozhodli, že se raději podíváme na výstavu zábavné fyziky, která právě probíhala nedaleko náměstí. Když jsme přišli na místo, paní průvodkyně nám nejprve řekla, co a jak funguje

a co se s čím dělá, a pak jsme si to mohli sami libovolně vyzkoušet. Každý z nás se tam v něčem našel a taky šlo hodně o zručnost a logiku.

Na závěr naší exkurze jsme se vydali na náměstí k „hladovému oknu“. Markéta Novotná byla totiž hladem tak vysílená, že už poslední půlhodinu nemluvila o ničem jiném než

o tom okýnku a o jídle ☺. Někteří z nás se najedli tam a jiní až ve Vesně, kam jsme se cestou na autobus také stavili.

Bylo to hezky strávené dopoledne a všichni si to užili.

Kateřina Brožová, 9.B

SONDA DO LIDSKÉHO TĚLA

Ve středu 15. října 2014 se 8.C s 9.C vypravily na exkurzi do Brna. Ráno jsme se všichni sešli na vlakovém nádraží a vyrazili...

Jakmile jsme tam dojeli, čekal nás první bod našeho programu - výstava lidského těla Bodies Revealed. Celou výstavou nás provázeli studenti medicíny (ten náš se jmenoval Víťa ☺), kteří nám vše popisovali a vysvětlovali.

Výstava zahrnovala celé lidské tělo. Viděli jsme například kostru, nervovou soustavu, svalstvo, ale také třeba vývoj plodu v matčině těle, na který se ne všichni odvážili podívat. Většina z nás se také bála, že se nám udělá špatně a výstavu budeme muset opustit. To se naštěstí nestalo, protože byla připravená velmi dobře, s úctou a citem k lidskému tělu.

Dalším bodem našeho programu byla návštěva Technického muzea. K němu jsme se dostali šalinou, ve které se nám líbilo snad ještě víc než ve vlaku ☺. Uvnitř muzea jsme se rozdělili na dvě skupiny. Devátáci si šli jako první poslechnout výklad o historii parního stroje nebo například papinového hrnce.

My jsme si zatím prohlédli ostatní expozice, kde se nacházela stará vesnice řemesel nebo centrum pokusů, ve kterém se všem moc líbilo.

Předposledním bodem byla návštěva obchodního centra Galerie Vaňkovka a posledním cesta domů. Když jsme však vystoupili ve Žďáře nad Sázavou a chystali se přesednout na vlak do Nového Města, zjistili jsme nemilou věc. Vlak do

Nového Města už totiž odjel. A tak jsme museli počkat až na ten další, který jel v 18:44, a tím jsme se nakonec dostali v pořádku domů.

I přes tuto malou komplikaci se nám exkurze moc líbila a doufáme, že si někdy nějakou podobnou zopakujeme...

Nina Křížová, 8.C

LIDSKÉ TĚLO STOKRÁT JINAK

Také naše třída 9.B - tak jako mnoho dalších - se vydala do Brna na výstavu Bodies Revealed a do Technického muzea. Exkurze se uskutečnila 16. října 2014...

Ráno jsme se sešli na nádraží a jeli vlakem do Tišnova, tam jsme přestoupili a pokračovali do Brna do stanice Hlavní nádraží. Paní učitelky nám tam koupily jízdenky na městskou dopravu, přesunuli jsme se k Vaňkovce a šli ještě přibližně 200 metrů ke Galerii Vlněna, kde výstava Bodies Revealed probíhala. Chvilku jsme tam čekali, pak jsme byli poučeni o slušném chování a o tom, jak se máme zachovat, kdyby se nám náhodou udělalo špatně. Pak už mohla začít prohlídka.

Měli jsme mladou a půvabnou průvodkyni ze Slovenska, kte-

rá nás část po části provedla celou expozicí. Výstava nám ukázala vše v lidském těle - od kostí až po různé procesy, jako je třeba těhotenství, plíce kuřáka a také různé cévy, krvinky, žíly a mnohé další. Expozice byla obsáhlá a zajímavá, nebyla zdaleka nudná, jak se někteří z nás obávali.

Po prohlídce jsme se přesunuli zpět na stanici MHD a jeli do Technického muzea. Tam jsme měli čas projít si expozici nejprve sami a poté i s výkladem pana průvodce. Musím uznat, že i když to nebylo tak moc

zábavné, všichni jsme to zvládli bez problémů.

Dalším bodem programu byla Galerie Vaňkovka a vytoužený rozchod. Všichni se okamžitě rozprchlí a začali utrácet. Rádost si nakonec udělala i paní učitelka Ficová - koupila si totiž novou sukni 😊.

Pak už jsme mohli vyrazit na vlak. Já jsem zůstávala v Brně, ale ostatní se bezpečně dopravili do Žďáru a poté do Nového Města na Moravě. Byl to hezky strávený den. Moc jsme si to užili.

Kateřina Brožová, 9.B

SPORTOVNÍ

Beata Dudová, 8.C

TURNAJ OSMÝCH TŘÍD

ODPOLEDNE

V pátek 19. září 2014 se na naší škole uskutečnil sportovní turnaj 8. tříd. Děvčata soutěžila v přehazované a kluci se utkali ve florbalu. Po dobrém obědě ve školní jídelně jsme se sešli v tělocvičně, vysvětlili si, kdo, kdy a s kým bude hrát, a pak už se mohlo opravdu začít.

Nejdříve sehrály všechny zápasy v přehazované holky, potom nastoupili k florbalovým utkáním kluci. Výsledek byl jednoznačný. Vítězné týmy děvčat i kluků byly ze stejné třídy – v obou případech zvítězila družstva z 8.C.

Dalším třídám to ale nemuselo být vůbec líto, protože všichni dostali velice hezké odměny a nikdo tak neodešel s prázdnou. Mně osobně se tento turnaj moc líbil a doufám, že všem ostatním osmákům také.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

PROJEKT COMENIUS POKRAČUJE

Mgr. Jana Láchová

Po schválení průběžné zprávy o prvním roce projektu Národní agenturou pro evropské vzdělávání jsme se pustili do plnění plánovaných aktivit v novém školním roce...

V Horáckém muzeu jsme obdivovali na dvorku vodní mlýnek a ve sklepení strašidla, skřítky a víly.

Druhý den ráno jsme společně odjeli od hotelu U Loubů na celodenní výlet. Naším cílem byl hrad Pernštejn a Moravský kras. Po prohlídce hradu, která byla zpestřena netradiční výzdobou z květů a plodů podzimu, jsme odjeli do Moravského krasu. Ze Skálního mlýna

Hned v září jsme mohli na naší škole přivítat školáky a učitele z partnerské školy v Rakousku z města Gunskirchenu. Čekaly nás tři společné dny, ve kterých jsme chtěli rakouským kamarádům ukázat nejen naši malou školu, ale i vesnici, Nové Město a okolí.

Hned první den jsme po prohlídce školy a Slavkovic odjeli do Nového Města na Moravě.

jsme se svezli vláčkem a pak lanovkou na Chatu Macocha. Tam jsme měli objednaný oběd – tradiční českou svíčkovou. Prohlídka Punkevní jeskyně, dno propasti a hlavně plavba na lodičkách po řece Punkvě měly u všech dětí i dospělých velký ohlas.

Poslední den přijeli rakouští kamarádi opět k nám do školy. Celé dopoledne jsme věnovali práci na projektu, abychom splnili další zadané úkoly naší dvouleté spolupráce. Nejdříve jsme vytvářeli česko – německý slovník a učili se vyslovovat jednotlivá slova v jiném jazyce.

Jedním z výstupů našeho projektu je vytvoření stolní hry Kvarteto, proto jsme se pustili s chutí do jeho výroby. Každý žák dostal několik kartiček s napsanými slovy v češtině, němčině i slovenštině. Ke kaž-

dému slovu pak měl za úkol nakreslit jeden obrázek. Vzniklo tak originální Kvarteto, které si pak žáci několikrát společně zahráli na koberci. Abychom se také trochu proběhli a po práci protáhli svá těla, došlo i na společné soutěžení v tělocvičně.

Po dvanácté hodině ale už nastal čas loučení, neboť naše kamarády čekala dlouhá cesta domů. Věříme, že se jim u nás líbilo tak, jako nám u nich letos v dubnu.

Na jaře se už těšíme na pobyt v Bratislavě...

TAJEMSTVÍ ŠKOLNÍ PŮDY

Ivana Staňková

Školní půdy byly a jsou pro děti velkou neznámou... Kolik tajemství skrývají, jaká překvapení tu objevíme? Jaké památky na rodiče či prarodiče jsou tu zachovány? Na všechny tyto otázky budeme letos v naší školní družině hledat odpovědi....

Každý měsíc prozkoumáme pomyslně i reálně jeden kout, jednu skříň či truhlu, abychom

všemu přišli na kloub. Moudrou průvodkyní, rádkyní a pomocnicí nám celý rok bude

sova Kamila, která každému, kdo nasbírá za měsíc dostatečný počet bodů, věnuje jedno peříčko do sbírky. Musíme se snažit, abychom každý svoji papírovou sovičku během roku polepili celou...

V září jsme šli hledat školní obrazy. Nejdříve jsme opravdu hledali na naší školní půdě místo, kde jsou staré obrazy uloženy. Pak jsme si některé vybrali a odnesli si je do družiny. Na jednom byl vyobrazen

podzim, na dalších zvířata a příroda. To nám také dalo námět na další úkoly a soutěže. Při pobytu venku jsme pozorovali změny v přírodě, sbírali přírodniny, kreslili a vyráběli zvířata z různých materiálů...

V říjnu jsme v rohu pod střešinou objevili staré školní lavičky. Sice to nebyly ty úplně staré, které byly vcelku a měly překlápěcí sedačky, ale i tyhle nám připadaly děsně nemoderní. Začali jsme se zajímat, kdo a z čeho je vyrobil. Povídání o dřevě a jeho využití nebralo konce. Děti začaly nosit z domova svoje výrobky ze dřeva a vznikla krásná výstava.

V tělocvičně jsme uspořádali Dřevěný pětiboj – štafetu

s dřevěnou kostkou, přenášení kostky na zádech, slalomovou dráhu mezi dřevěnými prvky stavebnice, hledání schovaných kostek a stavění co nejvyšší věže. Dále jsme kreslili

a psali věci vyrobené ze dřeva, vzpomínali na dřevěné hrdiny pohádek a filmů, řezali špalíky na míru... Na závěr tohoto tématu jsme si sami vyrobili ruční papír.

6. PODVEČERNÍ ČTENÍ

Ivana Staňková

Již 6. ročník Podvečerního čtení v naší škole ve Slavkovicích jsme zahájili návštěvou pana Františka Hynka a jeho dcery, paní Libuše Zítkové...

Pan Hynek je nevidomý pán, bývalý učitel, který i přes svůj

složitý životní úděl napsal veselou knížku pro děti s názvem

Lumpárny pejska Azora a jiná povídání o zvířátkách.

Než paní Zítková začala s představením knížky, přiblížila dětem úskalí života s bílou hůlkou - v případě pana Hynka dokonce s červenobílou, protože kromě slepoty také velmi málo slyší. Rozvinula se neplánovaná debata, naše děti měly spoustu otázek a pan Hynek jim vše trpělivě vysvětloval.

Po přečtení několika kapitol z knížky, která je teprve připravována k vydání, a my byli asi jejími prvními čtenáři, si děti nezbedného Azora oblíbily

a smály se jeho kouskům... Paní Zítková si nachystala i zpestření. Protože je učitelkou na ZUŠ v Bystřici nad Pernštejnem, nemohlo chybět výtvarné vyjádření dětí, jak si pejska Azora vlastně představují. Vznikly krásné a různorodé obrázky, jelikož tu byly děti od čtyř až do třinácti let. Po přehlídce výtvorů jsme se

opět usadili a poslechli si na závěr ještě několik legračních básniček z další připravované knížky Básničky a říkánky pro kluky i holky ze školy i školky.

S paní Zítkovou se děti rozloučily květinou a s panem Hynkem dárečkem z keramiky. Poprosily ho, aby podle hmatu hádal, jaké zvířátko od nich dostal. Protože dobře zná děti,

nejdřív schválně tipoval nosorožce či prasátko, jen aby je pobavil. Nakonec prozradil, že poznal myšku. Dětem se ani nechtělo odcházet, stále se na něco vyptávaly...

Děkujeme za příjemně strávený podvečer a těšíme se na slíbené další setkání.

NÁVŠTĚVA SLOVENSKÝCH UČITELŮ

Mgr. Jana Láchová

Další aktivitou v mezinárodním projektu Comenius byla naplánovaná návštěva bratislavských učitelů v naší malé škole...

Uskutečnila se ve dnech 5. až 7. listopadu 2014. Nejdříve se naše děti dověděly, jak se na Slovensku slaví svátky Vánoc, jejich zvyky a tradice. Potom se třídy proměnily v tvořivou dílnu, kde pod rukama dětí vznikaly doslova unikátní kousky vánočních výrobků - sněhuláci z látky, ozdoby na stromeček, vánoční přání, záložky do knih, skládané hvězdy, svícný, svíčky...

Díky nápaditosti slovenských učitelů máme už teď naši školu krásně vánočně vyzdobenou...

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 78 – listopad 2014

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Kateřina Brožová, Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová, Michaela Heralová
Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Veronika Fialová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 78 vyšlo 14. listopadu 2014 v nákladu 35 výtisků